ПРОЛЕТАРИИ ОТ ВСИЧКИ СТРАНИ, СЪЕДИНЯВАЙТЕ СЕ!

БОРБА

ОРГАН НА ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА БКП, ОКРЪЖНИЯ НАРОДЕН СЪВЕТ НА ДЕПУТАТИТЕ НА ТРУДЕЩИТЕ СЕ И ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА ОТЕЧЕСТВЕНИЯ ФРОНТ

ТЪРНОВО

Излиза три пъти седмично

Год. XI, бр. 120 (642) Търново, четвъртък 6 октомври 1955 г. Отд. бр. 20 ст.

Днешната работа не оставяй за утре!

☆ ☆ ☆

Бригадата на трудов пост

Бригадир съм в нашето стопанство от 1949 година. Досега се е случвало да сеем пшенични култури при различни условия. Винаги резултатите са били различни. По-миналата година закъсняхме със засяването на някои блокове и получихме окаяни резултати. Кооператорите останаха незадоволени с пшеница. Те разбраха, че подобрението на нашето лично благосъстояние е наша грижа.

Бригадата ни трябва да засее тази есен общо 2,070 декара есенници. От тях само пшеница — 1,470 декара, ечемик—500 декара и ръж — 100 декара.

За да са ясни задачите на всяко звено, на всеки кооператор, преди да започне сеитбата ние проведохме бригадно събрание, на което уточнихме и разпределихме работата до най-големи подробности.

Всеки ден изпращам по 3 души за обслужване на редосеялките и по един за превозване на семето до блоковете. Постоянно наблюдавам за качеството на тяхната работа, защото от работата им много зависи качеството на сеитбата. Някои от тях закъсняваха сутрин за работа, но им направих навреме бележка и сега работят добре. Твърде съзнателен в работата си е Йордан Димитров Атанасов.

Подготовката за сеитбата започнахме много рано. Преди повече от месец ремонтирахме само за нашата бригада 5 редосеялки, две от тях дадохме в помощ на тракторната бригада, за да увеличим използването капацитета на тракторите. Останалите три ще използваме за засяване с конска тяга, ако се наложи.

При почистването и обеззаразяването на семената участвуваха кооператори от всички бригади в стопанството. Всички семена, не само за бригадата, но и за стопанството, са почистени и обеззаразени 100 на сто. По-голямата част от площите ще засеем с висококачествения сорт № 301, а 200 декара със сорт окерман, който обменихме в опитната станция в Павликени. Направената проба на семената показа 95 на сто кълняемост.

При тази подготвителна работа можахме да започнем сеитбата с чиста съвест, но аз чувствувам, че може да се направи още за получаване на по-добри резултати. Ние имаме възможност да подхраним растенията веднага след като поникнат още тази есен. Такова подхранване сме правили и друг път с амониева селитра и суперфосфат и резултатите са бивали добри, затова непременно ще го приложим и тази година.

Когато установя, че някои задачи в бригадата изостават, веднага насрочвам бригадно събрание, поканвам партийния секретар, председателя на стопанството и изяснявам производствените въпроси. Така отстраняваме изоставането. А редовно всеки вторник организираме бригадно съвещание с агитаторите в бригадата, звеноводите и някои ръководители на стопанството.

Досега сме засяли 670 декара пшеница и 100 декара ръж. По кръстосан начин имаме засяти 170 декара. Ако не бяха последните валежи до 5 октомври, бригадата можеше да привърши сеитбата. За следващите 3—4 дни ние ще приключим засяването на освободените площи без памука. За ускоряване зреенето на последния, освен кършенето, приложихме пръскане с цианамид и през втората половина на месеца се надяваме да засеем и тях.

Почти всички кооператори от бригадата са овладени от мисълта да се борим неотстъпно да получим от всяка култура върху единица площ по-високи добиви.

Иван Атанасов ЛИЛОВ
бригадир на първа лозароплевъдна бригада при ТКЗС „Първа петилетка“ Павликени

КАЖЕТЕ ДУМАТА СИ ЗА КАЧЕСТВОТО И АСОРТИМЕНТА!

Шестият конгрес на Българската комунистическа партия обърна сериозно внимание на качеството и асортимента на произвежданата от нашата промишленост продукция и особено на стоките за широко потребление. Той отчете, че в резултат на подобряване условията на живот в страната ни е нараснал вкусът, увеличили са се културните нужди и покупателните възможности на трудещите се. Потребителите търсят качествени и разнообразни стоки. Колкото жизненото равнище расте, толкова по-големи стават изискванията към производителите.

И Шестият конгрес на Партията постави, наред със задачата за непрестанно увеличаване производителността на труда и снижаване себестойността на продукцията, и задачата за подобряване на качеството и разнообразяване на асортимента.

Какво е постигнато досега показват резултатите от изпълнението на производствения план, вижда се по рафтовете на магазините, отчита се сега и на Националното съвещание по промишлеността, строителството и транспорта. Успехите безспорно не са малки. Тия успехи проличаха особено ярко и на XVI-тия международен мострен панаир в Пловдив. За своето висококачествено производство редица предприятия в страната получиха златни, сребърни и бронзови медали.

Успехи в качеството и асортимента имат и предприятията в нашия окръг. Не случайно фабриките „Ангел Кънчев“—Трявна и „Георги Генев“ — Габрово, производственият отдел на „Винпром“ — Сухиндол, Павликенско, цех „Киро Конаров“ от Промкомбината в Горна Оряховица получиха златни медали от Пловдивския панаир.

Но постигнатите успехи не могат да прикрият неблагополучията във връзка с качеството и асортимента в предприятията в окръга. Чести са случаите на пазара да се продават лошокачествени стоки за доброкачествени. Нерядко се изнася за продан и брак на ниски цени. А има случаи на връщане пратки с износни стоки от външни купувачи.

Причините за лошото качество са различни: липса на стройна организация на труда; недостатъчна квалификация на някои производственици; лоша грижа за машините; лоша хигиена на някои работни места; недоброкачествени сурови и спомагателни материали; недобросъвестно отношение към качеството и други.

Изхождайки от постоянните оплаквания на читатели за лошокачествени стоки, които се продават в някои магазини, както и за липсващи на пазара предмети от първа необходимост, редакцията на вестник „Борба“ реши да проведе задочна конференция на тема: „Нашата дума за качеството и асортимента“. Целта на конференцията е: да се даде възможност на широк кръг от хора (потребители, производственици, търговски работници, стопански и други ръководители, специалисти) да си кажат думата за качеството и асортимента. Това ще помогне на много производствени колективи да видят своите грешки, да обменят ценен опит, да получат ценни предложения за подобряване на качеството и разнообразяване на асортимента.

В този брой поместваме първите изказвания на читатели. Вестникът ще даде място на такива изказвания в продължение на повече от месец и накрая ще обобщи с помощта на специалисти казаното от участниците в задочната конференция. Безспорно в процеса на провеждането на конференцията редица производствени колективи и стопански ръководители ще вземат отношение във връзка с изнесеното за тяхната работа. Ще се поместват не само критични бележки, но и изказвания, които разкриват положителен опит в борбата за високо качество и богат асортимент.

За да се получи най-голяма полза от задочната конференция е нужно да участвуват колкото се може повече читатели на вестника. Пълна подкрепа инициативата на вестника ще получи, ако поместваните изказвания се обсъждат веднага в производствените звена и самите производствени звена се включат като участници в задочната конференция. Това може да стане с активната помощ на партийните, профсъюзните и младежките организации.

Задочната конференция ще обхване дейността на тежката, леката, хранителната, транспортната, електрическата, кооперативната и местната промишленост и строителството.

Като имаме пред вид задачите, поставени от Шестия конгрес на Партията, както и мероприятията, които ще набележи Националното съвещание по промишлеността, строителството и транспорта, ние призоваваме всички читатели на вестника да участвуват в конференцията и кажат своята дума за качеството и асортимента.

Очакваме вашата дума, драги читатели, и вашето отношение по повдигнатите въпроси, другари ръководители!

НАЦИОНАЛКОТО СЪВЕЩАНИЕ ЗАПОЧНА СВОЯТА РАБОТА

Вчера в София започна своята работа Националното съвещание на работниците от промишлеността, строителството и транспорта.

Трудещите се от окръга очакват с голям интерес препоръките на съвещанието във връзка с изпълнение решенията на Шестия конгрес на Българската комунистическа партия.

ГОДИНИ НАПРЕД

Работейки от сърце и с амбиция много производственички от бивша ф-ка „В. Червенков“ (сега „В. Коларов“) в Габрово вече достигнаха успехи достойни за възхищение. В надпревара с времето те избързаха години напред. Една от тях е др. Тотка Стефанова. Тя обслужва 4 стана с карирана тъкан и изпълнява плана си за м. ноември 1965 г. Само от произведените от нея свръхплана тъкани за осемте месечието могат да се облекат 420 души.

Тъкачката Стефана Маринова, обслужваща 7 стана с гладка тъкан изпълнява личния си план за 1962 г. От началото на годината тя е дала над 1,300 м памучни тъкани свръхплана.

Техния пример в работата следват др. Пена Венкова, Донка Иванова, Неда Кацарска, Стефка Косева и др.

Предприятието се гордее с тях.

Дим. Щерев, дописник

ИЗПЪЛНИХА ГОДИШНИЯ ПЛАН

Преди 7 месеца колективът на СОАТ, клон Г. Оряховица, ентусиазирано се присъедини към призива на 25-те челни предприятия.

Последваха седмици на трескава работа в съревнование, в което се включиха 90 на сто от шофьорите, превозвачите и техниците. Учредените звания „агенция първенец“ и „образцова агенция“ раздвижиха целите колективи.

Като следствие от всичко това дойде предсрочното изпълнение на годишния автотранспортен план. На 1 септември предприятието докладва за изпълнение на плана в тонове 101·1 на сто, а на 16 септември в тонкилометри — 100·1 на сто.

От отпадъчни материали бяха икономисани 8,000 лева. Големи успехи има сервизната работилница.

За радост на целия колектив др. Рачо Тодоров от товарна агенция Павликени изпълни на 1 септември годишния си план 138 на сто, др. Руси Николов от Г. Оряховица — 122 на сто, Александър Михайлов—108 на сто и т. н.

Кр. Златевски

ЩЕ ДОГОНЯТ ИЗОСТАНАЛОТО

Трудовият колектив на ф-ка „Металургия“ в Г. Оряховица, изоставащ в миналите месеци, през м. септември в чест на националното съвещание по промишлеността, строителството и транспорта изпълни производствения си план по всички показатели.

Планът по обем бе изпълнен 113·78 на сто. При това този успех не е дело само на работниците от едно звено на производството, от един цех, а на всички. Защото не само цех № 3, който показа най-добра работа, даде свръхпланова продукция—34·61 на сто, но и цех № 1 — 18·74 на сто и цех № 2 — 6·28 на сто.

Работниците, които постигнаха добри резултати, са много. Първенци за месеца са Райчо Фортунов, Кирил Георгиев, Чанко Петров, Стефан Куцаров, Стефан Баръмов, Петър Витанов и др.

Колективът изпълни плана си и по призводителността на труда 107·42 на сто.

Работниците от ф-ка „Металургия“ си поставят за задача да догонят изоставането и до края на годината да изпълнят годишния си производствен план.

Г. Дицов

В ЧЕСТ НА СЪВЕЩАНИЕТО

В чест на националното съвещание по промишлеността, строителството и транспорта, работническият колектив на ф-ка „Сърп и чук“ в Габрово от първи септември премина изцяло към изработване на рамерови обуща. Те ще бъдат по-здрави, гъвкави, удобни и красиви. Наред с това при тяхното производство ще се увеличи производителността на труда.

При усвояване на новото производство се оказаха много „тесни места“, за чието разрешение работниците се замислиха сериозно. Само за месец септември при ТИС са постъпили над 16 рационализаторски предложения за механизиране на отделни манипулации. Най-много предложения постъпиха от работниците на подготвителния отдел. Хубан Кънев предложи изправянето на губето да става на машина. Замени се ръчният труд. Васил Рачев и Иван Русев направиха предложение губето да се изрязва на машина вместо на ръка. Това ще премахне ръчния труд на няколко работника. Нов начин за сушене на табаните предложи Аркади Борозенко, който вече се внедри.

Едно важно предложение постъпи в ТИС през месец септември от Цанко Гъдев, Янко Маринов и Найден Нешев. Те предложиха внасяните досега от чужбина кламерови игли да бъдат заменени с местно производство. С това ще се спести на държавата ценна валута. В скоро време ще започне масово производство на игли.

Докато мукавените кутии, произвеждани от картонажната работилница, с ръководител Илия Катевски, бяха с големи размери и скъпи, сега на някои видове размерите се намалиха. Това позволи да се използват ценни отпадъци и се намали стойността на кутиите.

В чест на националното съвещание добри успехи постигнаха рамеристът Колю Панаров — изпълнил плана си за месец септември 167 на сто, фрезажията Колю Венков — 164 на сто, Христо Мандрев — 156 на сто и др.

Досю Унгаров, дописник

НИВИТЕ ВЕЧЕ СЕ ЗЕЛЕНЕЯТ

След прибирането на пролетните култури в Константинския народен съвет, Еленска околия, веднага започна есенната сеитба.

Много земеделски стопани, убедени в ползата от ранна сеитба, започнаха да сеят още в средата на м. септември. Такива стопани са др. Йордан Игнатов и Никола Хонтев от с. Константин, Йордан Н. Атанасов от м. Глоговец и др. Техните ниви вече се зеленеят, радват ги и подканват изоставащите.

Добра роля изигра нагледната агитация на образцовото читалище „Искра“. Художествено написаните лозунги и добре подреденият щанд пред селсъвета мобилизират трудещите се за спечелване на съревнованието със с. Стеврек и с. Беброво.

А. Даскалова, дописник

СЕИТБА ПО НОВИТЕ НАЧИНИ

Тази есен кооператорите от ТКЗС „Д. Благоев“ в с. Градище, Павликенско ще засеят около 10,000 декара с есенни култури. В настоящия момент кооператорите освобождават площите засети с продукти с царевица. Досега е прибрана царевицата от 1,200 декара.

Бързото освобождаване и подготвяне на площите позволява навреме да се сее. Механизаторите от бригадата на Стоян Йосифов от МТС в Павликени денем сеят, а нощем орат. От 26 септември започна сеитбата и на пшеница, която се извършва по новите начини. Двете машини сеят кръстосано, а останалите две — тесноредово. До 30 септември засяха 3,000 декара пшеница.

Иван Донков

СЕЯТ С МАШИНИ И С ДОБИТЪК

Миналата година кооператорите от ТКЗС „Хр. Ботев“ в с. Паисий, Г. Оряховско закъсняха със сеитбата на житните култури и през това лято не прибраха добра реколта. От тази слабост те си взеха добра бележка и тази година навреме се подготвиха за ранна сеитба.

Трактористът Димитър Христов, от шеста тракторна бригада на МТС в с. Камен, при дневна норма 110 декара с трактор „Джондер“ засява средно по 140 декара. Ценна помощ му оказват прикачвачите Димитър Д. Цанев и Георги М. Георгиев. С трактор „У—2“ вместо по 100 декара на ден др. Минчо Петров засява по 120—130 декара. По негово указание са направени сцепки от конски ресеялки.

В сеитбата е включен и всичкият работен добитък. Особено се прояви полевъдната бригада на Васил Т. Бончев. В тази бригада всяка работна двойка засява на ден по 11—15 декара площ.

Благодарение на добрата организация в стопанството, до 3 октомври са засяти 1,080 декара пшеница, 230 декара ечемик и 100 декара ръж. Общо планът на стопанството за сеитбата е изпълнен 50 на сто.

При такава организация на труда, кооператорите обещават в чест на 38-та годишнина на Великата Октомарийска социалистическа революция да завършат сеитбата в най-скоро време.

Георги Г. Манев, дописник

БЪРЗАТ СЪС СЕИТБАТА

През последните няколко дни по нивите на с. Гостилица, Дряновско усилено се работи. От сутрин до вечер се чуват подвикванията на стопаните към добитъка.

Трудолюбиви и добри стопани са гостиловчани. Те от собствен опит знаят, че колкото по навреме засеят есенниците, толкова по-високи добиви ще получат. Миналата година още на 10 октомври първи завършиха сеитбата и затова през тази година получиха добри добиви. При отчитането на съревнованието МНСДТ в с. Гостилица се класира на първо място и получи преходното червено знаме на ОНСДТ.

Стопаните от Гостилица са решили да запазят преходното червено знаме. Затова сега навреме прибират слънчогледа, царевицата, картофите и др. и освободените площи веднага изорават и засяват. До 3 октомври 78 на сто от площите, предназначени за засяване на есенниците, са изорани и подготвени за сеитба; 32 на сто от пшеницата и 48 на сто от ечемика са засяти.

Златю П. Златев

СВЕДЕНИЕ

за хода на съревнованието между околиите на окръга по изпълнение на селскостопанските задачи към 4. X. 1955 година.

ОКОЛИИ	Силажиране	Предсеитбена оран	Обменени семена със сортови			Сеитба				
			пшен.	ечем.	ръж	общо	пшеница	ечемик	ръж зърно	ръж за зелено
	%	%	%	%	%	%	%	%	%	%
Габрово—селска	55·5	67·4	27·2	0	0	12·6	11·9	20	25	0
Габрово—градска	—	91·2	73	—	—	36·1	40·4	6·2	6	—
Г. Оряховица	104·7	69·2	100	100	51·1	36·5	32·3	47·6	53·1	71·4
Дряново	106·2	63·7	20	0	0	14·1	13·4	24·7	7·2	11·1
Елена	114·4	74·1	100	0	0	17	16·7	20·8	20·5	0
Павликени	119·7	69·4	28·7	18·7	0	35·2	25·1	57·4	46·5	94·4
Севлиево	77·1	53·9	100	100	100	16·9	15·1	31·1	11·4	25·6
Търново—селска	107·6	67·2	100	100	100	28·6	24·4	45·2	23·9	36·8
Търново—градска	—	73·1	—	—	—	27·9	19·5	59·7	56·6	—
Общо за окръга:	110	69·5	82·6	70·4	48·8	31·4	27·3	48·2	24·4	58·9

ДЕЛЕГАТ НА СЪВЕЩАНИЕТО

ГЛАВНИЯТ ИНЖЕНЕР

„Наш делегат на съвещанието е главният инженер“ — с достойнство и топло другарско уважение към избраника ще ви отговори всеки от габровската ф-ка „Народна република“.

За съученика ми от техническото училище Генчо Иванов, веселяк и компаньор, майстора със златните ръце в упражненията по практика и „мъченика“ в часовете по литература, отдавна слушах хубави неща и новината, че е делегат на националното съвещание на работниците от промишлеността, строителството и транспорта, не ме изненада. Разказваха, че щом го изпратили в изоставащата предачна ф-ка „Димитър Благоев“ в Казанлък предприятието станало за кратко време неузнаваемо и се издигнало до равнището на челните. Едва ли не като голяма победа преценяваха работниците връщането му в „Народна република“. То се почувствувало веднага от всички: Завел ред и плановост в ремонта и техническото усъвършенствуване на машинния парк, подал ръка на рационализаторите и новаторите, сплотил инженерно-техническите кадри в здраво ядро, което скоро извежда фабриката на пътя към непрестанния възход.

— Известен е като най-добър майстор по камгарните предачници, специалист по машините, неузнаваем организатор на производството. . . ползува се с голям авторитет сред колектива — така характеризира своя началник ръководителят на цех № 3 Георги Узунов и за миг се замисля:—Би могло да се прибали, че е извънредно енергичен в работата, не пропуска нито една задача без да я провери, но всичко върши без шум и парадност. Все пак основното в него си е, че винаги чувствува отговорност пред колектива, затова го и уважаваме.

„Чувствува отговорност пред колектива!“ Колко силно звучи това, колко богат вътрешен мир на кандидат-члена на Партията Генчо Иванов разкрива то!

Главният инженер има минало по трудния път на секционен майстор и цехов ръководител. Знае колко тежко е на човека, когато иска да направи нещо хубаво, а не му стигат сили и знания. Затова нищо друго тъй силно не обича, като това да помогне на хората, да ги учи на всяка крачка — на работното им място, на съвещания и в курсовете за квалификация. С надежда, че ще помогне да се оправи работата, над която други с дни са си блъскали главите, очаква появяването му в цеха и работниците, и техниците. Генчо действително много време прекарва в производството сред хората. Задушава го канцеларската атмосфера. Животът, борбата с трудностите са при машините, а неспокойната натура на Генчо обича и машините, и трудностите: да се пребори с тях, да отстрани „тесните места“ и да отприщи производството.

Много неща научиха секционните майстори и техниците от него. Като един от основните лектори в курсовете за тяхната квалификация той не скри от тях и буква дори от онова, що знаеше. А най-вече разбираха те, че трябва задълбочено да анализират причините за несполуките, за да се вземат сигурни мерки, да са взискателни към себе си повече, отколкото към работниците. Амбицията, с която той се бори за изправност на машините, за техническото им усъвършенствуване се предаде и на тях и онова, което подемаше единицата Генчо Иванов, ставаше дело на целия колектив.

Затова грижите тук за машините са образцови, затова с успех се преустроиха дараците, дребовите машини, пресукалата (и това за по-малко от една година), на които рязко се повиши продуктивността, подобри се качеството на работата и се увеличиха рандеманите и икономиите. Ето и сега колко бързо се преобръщат перчените предачни машини в клошови, за да нарасне продуктивността им близо 50 на сто и да се изпълнят поръчките за финна камгарна прежда.

Много пъти идват при него рационализатори за съвет: „Другарю главен инженер, хрумна ми една идея, но не мога да я разработя сам. Стани ми съавтор“. Генчо смята, изчислява, чертае, не цени времето си, за да бъде развита блясналата творческа мисъл на работника, а за съавторството — нужно ли е то? Защо да се изкориства едно добро дело? Важното е да се помогне на човека, на производството. Затова хората идват при него без страх, че тяхното творчество ще предпише на себе си, или високомерно ще откаже да помогне. Главният инженер не е от тях!

— Той е истински командир на производството, ентусиазиран, смел, знаещ. Работи със замах — така преценява своя първи помощник главният директор Христо Чамаков.

А когато попитах Гената, как се чувствува при отпътуването си за националното съвещание, той кратко и сериозно ми отвърна:

— Що да крия, много се радвам. Но виновник за тази чест в същност не съм аз, а нашият чудесен фабричен колектив.

Наистина са чудесни работниците, майсторите и техниците от ф-ка „Народна република“. Гордее се с тях трудово Габрово. И как не! През август стигнаха 116·33 на сто производителност на труда, през септември — 128·34 на сто и надминаха контролната цифра за тримесечието. За двата месеца реализираха 149,000 лева надпланова икономия — много повече от предвидената за цялото тримесечие.

Вс. Пурел
соб. кор. на в. „Борба“

ПРОФСЪЮЗЕН ЖИВОТ

Профгрупоргът — организатор на социалистическото съревнование

Под обсега на окръжния комитет на работниците от местната промишленост и комуналните предприятия има десетки профгрупови организатори. За такива се избират другари — челници в производството, с високо чувство на отговорност не само към собствената си работа, но и за дейността на всеки работник, обединен в прогрупата.

В профгрупата при дърводелската работилница цех „Христо Камбуров" в Търново, профгруповият организатор Васил Николов всекидневно се интересува от работата на членовете от бригадата. При разясняването на плана подпомага производствениците да го разберат и свойски да работят за изпълнението на показателите на личните и колективните си обещания.

Той особено много държи редовно да се провеждат производствените съвещания, на които се разглеждат въпроси за качеството на продукцията, трудовата дисциплина, изпълнението на трудовите норми, опазване на машинния парк, организацията на труда и др.

Съвещанията спомогнаха за навременното отстраняване на редица грешки и пропуски в производството.

Чрез внедряване на работническите предложения се преодоляват „тесните места" и се постигна ритмично изпълнение на производствения план и обещанията.

Заедно с останалите другари от актива профгрупоргът всекидневно полага грижи за подобряване производствената квалификация на работниците. Това до голяма степен помогна за израстване на доста първенци, като другарите Иван Кр. Станев, Васил К. Николов и др., които редовно изпълняват нормите си 120 на сто при изработване на качествена продукция.

В края на всеки месец профгрупоргът и бригадирът отчитат постигнатите резултати в изпълнението на производствения план и социалистическото съревнование.

Всички тия мерки осигуряват ритмично изпълнение на производствения план средно 115 на сто.

Обществен дълг на профгруповия организатор е да подпомогне възпитанието на работниците в дух на правилно отношение към труда, да организира социалистическото съревнование.

Добра инициатива проявява профгруповият организатор при килимарския отдел на промкомбината в гр. Елена др. Никола Ненчев. Заедно с ръководителя на отдела др. Емил Янков всекидневно полагат грижи за подобряване организацията на труда, качеството на продукцията и за разнообразяване асортимента. Със своя личен пример като производственик, Ненчев успя за кратко време да мобилизира творческата активност на колектива. Израснаха нови хора — първенци в производството като др. Иван Л. Иванов, „най-добър в професията", изпълнил трудовата си норма за месец август 245 на сто, ударниците Христо М. Христов и Иван Ст. Иванов, изпълнили нормите си средно 180 на сто и др.

Постигнатите производствени успехи наложиха отделът да бъде излъчван като първенец в предприятието.

Пред профсъюзните организации стои задачата да се даде на социалистическото съревнование все по-широк размах, да се повиши производствената активност на всеки участник в съревнованието.

В предприятията има стотици първенци, натрупали богат опит, научили се да използуват техниката, икономично да разходват материалите и електроенергията. Техният ценен опит може и трябва да стане достояние на всеки работник. В това отношение отговорна е ролята на профгруповите организатори.

Задълженията на профгруповия организатор са разнообразни. Той провежда в своя колектив организационно-масова работа, свързана с въвличането на новите работници в профсъюза, организира беседи, колективни четения на вестници, грижи се за подобряване на трудовите условия и културно-битовото обслужване на работниците. Тези задачи той осъществява с културга, делегата по ДОО и работническия инспектор.

Похвална е работата в това отношение на профгруповия организатор при „Комунални услуги" в Габрово др. Радка Иванова. Особено внимание тя обръща за идейно политическото и просветното издигане на работниците. В разстояние само на няколко месеца, работейки упорито, тя ограмоти доста неграмотни работници—членове на профгрупата. Сега те могат самостоятелно да четат и пишат. В резултат на положените грижи за работниците подобриха се и производствените резултати. Производителността на труда, при обещание да се увеличи с 2 на сто е увеличена със 7 на сто, а при обещание 2,000 лв. икономии за първото шестмесечие са реализирани 2,717 лева.

Профгруповите организатори ценят оказаното им доверие и не жалят сили да го оправдаят. Но не при всички работата върви еднакво успешно.

Някои профкомитети недооценяват ролята и значението на профгруповия организатор като ръководител на социалистическото съревнование. Порали това на много места профгруповите организатори не развиват дейност. Това особено важи за профкомитета при керамичната ф-ка „Мизия" в Г. Оряховица. Там 17 профгрупови организатори се занимават само със събиране и отчитане на членския внос. Подобно е състоянието в някои от цеховете на околийските промкомбинати в Габрово и Търново, но профкомитетите и до сега не са разгледали работата им и не набелязват действени мерки за ликвидиране на недостатъците.

От особена помощ се нуждаят селските профсъюзни активисти, работещи в предприятия от местната промишленост: мелници, керамични фабрики и др. Това задължава както профкомитетите, така и Окръжния комитет да организират обучението на селския актив и да го насочат към изпълнението на основните задачи.

Опитът на нашите и на съветските профгрупови организатори ни задължава да отделяме повече внимание на профгрупорзите — ръководители и органи затори на социалистическото съревнование.

Димитър ЕНЕВСКИ
председател на ОКПС — Местна промишленост и комунални предприятия

ТЪРЖЕСТВО В КЛУБА

Започна новата просветна година на Отечествения фронт. По този случай 33-та отечественофронтовска организация в квартал „Димитър Благоев" — Търново на 30 септември вечерта организира тържествено събрание.

В малкия клуб на ул. „Гурко" е много шумно. Хората едва се побраха вътре. Една част от тях останаха на улицата—пред вратата на клуба. Бяха дошли и бойци от Н-ското поделение.

Но защо някои възрастни жени са толкова много развълнувани и току тихичко си пеят нещо?... Това са участничките в кварталната агитка с ръководител Борис Романов, която откри събранието.

Културнопросветникът Борис Русев докладва за миналогодишните постижения в учебно-възпитателната дейност на организацията, слабостите и предстоящите задачи.

При организацията през настоящата година ще работят две читателски групи общо с 18 слушатели. Те ще започнат да четат книгата „На живот и смърт" от Дим. Ангелов. В педагогическия кръжок участвуват 17, а в медицинския — 20 души.

Й тая година всички участници в различните учебни звена се записаха доброволно. Ръководството на организацията действително се съобрази с желанието на кварталците, когато комплектува звената.

Членките от квартала изказаха желание медицинският кръжок да се превърне в лектория, за да могат повече хора да я посещават.

Добре работи 33-та организация. Това се дължи най-вече на ентусиазма и усърдието на депутатката др. Недка Рачева, която е винаги сред избирателите си—напътствува ги, ръководи ги в осъществяването на техните инициативи, вслушва се в желанията и поръченията им.

Събранието отдавна свърши, но нима музиката ще остави някого да си отиде в къщи? Хората и танците продължиха до среднощ.

А. Кирякова

ОТКРИХА УЧЕБНАТА ГОДИНА

В последния септемврийски ден, на тържествена сесия на ГНСДТ в Горна Оряховица, съвместно с ГК на Отечествения фронт се откри новата политико-просветна година на Отечествения фронт. Художественият колектив при местния клон на Българската народна банка изпълни съдържателна програма, а доклад за учебно-възпитателната работа през миналата година прочете председателят на градския комитет др. Николай Николов.

В доклада беше отчетено, че градският комитет и ръководствата на организациите на Отечествения фронт през миналата година положиха доста грижи за качеството на учебните занятия. Бяха подбрани пропагандисти с по-добра методическа и педагогическа подготовка. Те преподаваха на достъпен език своите беседи, онагледяваха ги, ползуваха странична литература и с това увличаха слушателите.

Така работиха др. Ана Маринова, Ангелина Д. Абаджиева, Иван Георгиев, Йорданка Енчева и др. Като награда за 26 ръководители на просветни звена—отличници беше устроена еднодневна екскурзия до „Моста на дружбата" в Русе.

Тая година комисии отрано обходиха членовете на Отечествения фронт и съобразно с тяхното желание ги записаха в различни учебни групи. До 25 септември т. г. бяха изградени 112 учебни звена. От 5 октомври всяка сряда в клубовете, читалните и много домове на града и гарата ще се учат 1,300 граждани.

Маринова

Резултатите от прегледа „За най-добра РТЦ в окръга"

Съдържанието на програмната работа на РТЦ се определя от задачите, които са поставени от Партията и Правителството пред местните партийни комитети, МНСДТ и обществените организации.

За да се подобри още повече програмната работа на РТЦ беше въведен преглед „за най-добра РТЦ в окръга" при следните показатели: колко предавания ще се проведат, под какви рубрики, радиостършели, художествено и музикално оформяване на местните предавания и пр.

Провеждането на прегледа помогна за подобряване стила и метода в работата на програмните комисии и РТЦ в нашия окръг.

Така например работата на РТЦ в селата Бутово, Караисен, Стамболово—Павликенско, Гостилица—Дряновско, Д. Оряховица—Г. Оряховско и др. до скоро се отчиташе като лоша, а сега РТЦ в тези села са значително подобрили своята дейност.

Околийските програмни комисии започнаха да прилагат различни нови форми на предаване. Околийската програмна комисия в гр. Севлиево организира в с. П. Славейково, Севлиевско разширено съвещание с всички програмни работници и оператори от околията за обмяна на опит. Такива съвещания бяха проведени в Еленска и Габровска околии и изиграха положителна роля.

Похвална е инициативата на оператора Любомир Сотиров от с. Камен, Г. Оряховско, който, подкрепен от околийската програмна комисия в гр. Г. Оряховица, направи сам подвижна радиоуредба, с която през лятната кампания обикаляше по блоковете на ТКЗС при кооператорите, като посети и някои от околните села (Върбовка, Лозен, Николаево), които още не са радиофицирани.

В Павликенска околия с голямо желание се поде инициативата за обзавеждане на образцови студии в РТЦ. Такива бяха направени в селата Върбовка, Димча, Сухиндол, градската РТЦ и други.

Голям успех имат РТЦ в гр. Севлиево, Павликени, Трявна и много селски РТЦ в изнасянето на радиостършели, които бичуват слабостите и недостатъците в работата.

Интересни са и нововъведените рубрики във ф-ка „Евтим Апостолов" и в градската РТЦ в Габрово—„Откровен разговор за брака и семейството", „Личното достойнство в обществото" и други.

Това са все нови, интересни неща в нашата работа. Хората ценят хубавото и всички програмни работници са длъжни да задоволяват тяхното желание.

В с. Палаузово, Габровско жена на около 65 години идва от една съседна махала на 4 км специално до радиоцентралата да каже че тяхното „радио" се повредило и че техниците трябвало веднага да го поправят, понеже цялата им къща като че ли заглъхнала. Не малко са случаите, когато по РТЦ след като се изнесе някой хубав материал, например в Търново, Габрово и други, по телефона се получават десетки отзвуци. Някои другари отиват в централата и искат да си препишат материала.

Това показва, че РТЦ навлязоха дълбоко в бита на трудещите се и станаха тяхна ежедневна необходимост.

При отчитане на втория етап от прегледа за най-добра РТЦ се класираха като първенци в окръга, градската РТЦ в гр. Търново, РТЦ в с. Палаузово, Габровско и фабрично-заводската РТЦ във ф-ка „Евтим Апостолов" — Габрово. Освен тия централи, посочени бяха и редица други РТЦ, които значително са подобрили своята работа и се класираха като отличници, например РТЦ в Габрово, Севлиево, с. Върбовка—Павликенско, с. П. Трумбеш — Търновско, с. Камен — Г. Оряховско и други.

Въведеният преглед „за най-добра РТЦ в окръга" играе важна роля за цялостното подобрение на програмната работа на РТЦ, за още по-активна и съвместна работа между радиооператори и програмни комисии, за редовна плановост и отчетност в работата.

Иван БОНЕВ
окръжен програмен ръководител

МЛАДЕЖКИ ЖИВОТ

„ОЧИ И УШИ НА ДРУЖЕСТВОТО НА ДСНМ"

Събранието, което проведоха работничките от второ дружество на ДСНМ във ф-ка „Васил Коларов" в Търново беше посветено на отчитането на добрите и лошите страни в работата на членовете на съюза. Интересна тема! Затова всички работнички бяха дошли на събранието.

След доклада на секретаря на дружеството на ДСНМ др. Мара Тончева, думата имат вече членовете на ДСНМ.

— Другарки, искам да кажа как работи нашата машина! — вдига ръка от предните редици младо момиче. Немирен кичур от възрусата му коса пада върху бялото чело. Гласът отначало е неспокоен, но после зазвучава сигурно.

Това е точачката Мара Николова, член на младежкия контролен пост. Машината, на която работи тя заедно с Елмаз Арифова, не винаги се пускаше навреме. Не използуваха те нейната мощ. В някои дни даваха продукция под нормата. И Мара разказа пред своите другарки тук на събранието, къде се крие причината за техния неуспех.

Един ден, това било наскоро, Мара Николова дошла по-рано на работа. Искала да не губят с Елмаз от работното си време за чистене на машината. Прегледала я добре, почистила и работното място. Този ден двете с Елмаз възнамерявали да преизпълнят нормата си, да бъдат първи в смяната. Дошло време за работа. Всички започнали да работят. Само машината на Мара не била пусната. Елмаз, подавачката на Мара, я нямало още. Тя закъсняла за работа—пристигнала десет минути по-късно...

—Ние изгубихме десет минути тогава — говори с мъка на сърцето Мара Николова. — А с тези десет минути останахме далеч зад нашите другарки. Трябваше да бързаме, да ги догонваме.

Когато тя запитала Елмаз защо е закъсняла за работа, Елмаз ѝ отговорила: „Това не е твоя работа!" Такъв отговор петни името на членка на ДСНМ! Елмаз не посещавала редовно събранията, не приемала критиката. Разхождала се между машините, пеела през време на работа...

Но Мара не се отчаяла, не отпуснала ръце. Тя вярвала, че Елмаз ще види грешката си, ще се поправи. Надълго ѝ обяснявала, че така не бива, тези неща не са хубави и че от това, което тя върши, те не печелят, а губят, губи и народното стопанство... Мара изтъква, че не били редки случаите, когато много от работничките не спазвали реда около басейните. Радка Байчева и Елисавета Михайлова, подавачки, не гледали добре работата си, даже понякога подавали под нормата. Такава била и точачката Денка Недева. А всички са членове на ДСНМ.

За такива неща разказват и другите членове на младежкия контролен пост Мара Стойнева, Труфана Пенева, Росица Русалиева и Иванка Кузева. Когато правели бележки на свои другарки, че работят лошо и дават брак, те им се сърдели, не искали след това да говорят с тях.

Но другарките от контролния пост били твърди, не се страхували, че ще си развалят приятелството.

— Когато казвах на Шазие Коемджиева да не говори с Елмаз през време на работа и да не си отвлича вниманието, — разказва Мара Стойнева, — тя отричаше това и се сърдеше. Но за мене не беше обида. Напротив! Когато човек говори истината, той не се страхува! Затова аз съм винаги спокойна.

... От събранието измина много време. Работничките изпратиха цели два месеца. А през тези дни младежкият контролен пост е винаги на своето място. Той бди! Всяка събота началникът на поста точачката Мара Николова събира своите хора. Те разказват за извършеното от тях през седмицата. Вписват се в тетрадката хубавите и лошите прояви. По-рядко вече се срещат имена, срещу които се чете: „лоша дисциплина", „не изпълни личния си производствен план" и пр. В тетрадката сега позачесто се пише за добри прояви и хубави постижения на работнички.

Друга е станала сега и Елмаз Арифова. Тя не е онази Елмаз, която преди закъсняваше за работа, сърдеше се, когато ѝ правеха бележки, отказваше понякога и да говори. Не! Сега тя е друга. Винаги идва навреме за работа, говори с всички, посещава събранията на дружеството на ДСНМ, и нещо друго — Елмаз редовно изпълнява трудовата си норма. От нея гледа и се учи Шазие Коемджиева. А работничките Радка Байчева, Елисавета Михайлова и Денка Недева редовно преизпълняват трудовите си норми.

Сега младежкият контролен пост има друга задача. От скоро при тях на работа е подавачката Верка Йозова. Тя се държи горделиво, надменна е. Не се подчинява и на сменния майстор Надка Цветкова, когато тя ѝ прави бележки. Постоянно ходи между машините, нарушава реда и дисциплината. Нейните другарки Мара Стойнева и Труфана Пенева, членове на младежкия контролен пост, искат да ѝ помогнат, сочат ѝ правилния път.

Така работи младежкият контролен пост. Членовете му добре разбират своето задължение — да бъдат винаги между своите другарки — да виждат добрите и лошите страни в тяхната работа. И, ако е нужна някъде помощта на дружеството, на ръководителите, да сигнализират навреме за това, да помагат. Затова им казват „очи и уши на дружеството на ДСНМ".

Никола Дочев, дописник

ПОДГОТОВКАТА ЗА ПРЕГЛЕДА ЗАПОЧНА

Голяма част от художествените колективи при читалищата в Павликенска околия с настъпване на най-благоприятния сезон за работа се заеха с подготовката за прегледа. Въпреки усилния полски труд художествените самодейни колективи от селата Градище, Лесичери, Паскалевец, Сломер и други започнаха работа. Денем на полето, а вечер в читалището, самодейците разучават нови песни, народни хора и пиеси. Провеждането на 4-тия по ред преглед на читалищната художествена самодейност се посреща с радост от всички колективци. Отдел „Култура" при ОНСДТ и ОЧС отрано разработиха указания, които са изпратени по места. В повече от селата са изградени и организационни комитети за провеждането на пунктовите прегледи.

На 20, 21 и 22 септември в гр. Павликени се проведе тридневен семинар с ръководителите на танцовите състави от околията и града. Двудневен семинар се проведе и с ръководителите на театралните трупи, а тия дни ще се организира и семинар с ръководителите на хоровите състави от околията.

Иван Донков, дописник

Червените цветя

РАЗКАЗ

Пет сина отхрани баба Йова Балканджиева, стройни и кипри, като яворите що се редят ред по ред покрай белия извор, и две дъщери румени и светлоокии, като петровките ябълки, които се червенеят долу из шумната градина. И седмината откърми със свое мляко, приспива ги със сладостта на своите песни, и на седмината приготви тънки кенарлии ризи, да не се срамят от другите, че майка им е вдовица.

Бяло даровно платно се надипли в тежките момински сандъци, редом с пъстри черги и китки миризлив босилек, и зачака майката да потропат сватове, да се дигне и пред нейните порти сватбарска глъч.

Всички ѝ бяха мили, всичките израстваха леко и неусетно, като цветя в студена пролет, но най-скъпи ѝ бяха най-малките Герган и Милена. За тях и мляко не достигаше, и сън, и хляб. Беше ги родила по чуждите ниви, но те израснаха свежи и здрави: Герган засука дяволито мустаци, а младите гърди на Милена изпънаха бялата ѝ риза.

Герган стана учител, а Милена се изучи за шивачка. Моминската и стая се изпълни с неясни спотаени смехове, с дъх на нови басми, залюляха се по стената пъстри рокли, които изтръгваха неусетно възклицания, а потокът от младежи по двора не спираше. Сетне до късно Герган им свиреше на цигулка, въздухът в стаичката се изпълваше с трепет и безпокойство, а когато излизаха очите на младежите горяха от някакъв нов пламък.

Но една нощ Герган и Милена изчезнаха. Отлетяха като неспокойни птички в партизанската дружина. Тясно им било долу в селата, душно сред тъмната нощ на народното тегло. Заминаха и не се върнаха. Бяха ги простреляли малко преди победата...

Много години се изминаха от тогава... Много пъти гората надява тъмнорухата си зелена премяна и празничните салюти на Девети септември разтърсваха свода над обновените села. Само мъката от сърцето на майката не си отиде. Иначе пред хората баба Йова си беше все същата, твърда като кремък.

Баба Йова Балканджиева тръгна по събрания и митинги. Гласът ѝ се чуваше навсякъде и беше пак неразгадаемата, чиличена партизанска майка. А пред очите ѝ бяха все те — нейните мили Герган и Милена, не малки каквито ги помнеше, а големи, възмъжали, хубави и весели, каквито ги виждаше в сънищата си. Затуй обичаше да се навъртва около младите. В празник излизаше сред хората и гледаше хорото, лудо и пъстро, завило се като сърмен колан около широкия площад, и всеки път, когато чуеше младите да си гугукат под портите, нещо дълбоко я клъвваше в сърцето. Снахите ѝ викаха:

— Ела, мамо, в новите ни къщи!

— Добре ми е тук.

Тя клатеше глава. И никой не знаеше, че не можеше да заспи далеч от тези стаички, където червеите гризяха гредите, — където миришеше на влага и чубрица, без да вижда куките, където седем лета подред бе люляла люлката. Притваряше портичката и се изкачваше по трите дървени стъпала. Червената роза виеше тънката си снага нагоре по чардака и гюловете ѝ се полюляваха като весели пламъчета.

Тя си спомняше, че Милена я посади и, когато за първи път се залюби, всяка вечер се кичеше, а сетне розите се аленееха на Деяновата риза. Ей ги де са Деянови. Потъжи момъкът и се задоми. Само майката не забравя. Не забравиха и хората. Издигнаха чешма с образите на Герган и Милена. Нарекоха чигалището на тяхно име и, когато майката се навеждаше да налее вода, дълго оставаше загледана в каменните образи, като че се надяваше да ѝ проговорят. Много често при нея ще влязат пионери, ще се наредят покрай стената в Гергановата стая, тя ще им разправи всичко, дълго ще си почива и накрая ще каже:

— Койчо, я баби, вземи цигулката, че посвири! Бати ти Герган много свиреше.

Момченцето хващаше със страхопочитание лъка, изправяше се тихо и засвиряше съсредоточено и развълнувано песента на Герган. Майката ще наведе глава, ще извади бялата си кърпа и незабелязано ще я прикрадне по очите си. Детето свири, а тя се понася по трепетната пътечка на звуците и ги вижда ту мънички по ризки, ту с кравата на паша. Ето, лежи Герган на тревата, а личицето му унесено, очите горят, сякаш е отлитнал някъде далече. „Защо не ги спря?"... Тя ги усещаше още по-рано. Не бяха те като другите, не умееха да се примиряват... Може ли да им се сърди? Не беше ли и на нея цял живот тъй неспокойно?... Да имаше един край — да политне на някъде...

На втората година почитна група от селото отиде да прибере костите на загиналите от лобното място. Намериха някакъв старец, както казват, очевидец, който разправи отново за далечната зимна вечер, когато жандармерийският отред бе обкръжил партизаните.

На сутринта старецът допълзял до мястото на боя и в една вековна хралупа намерил простреляни брата и сестрата. Познал ги той, защото много често слизали за храна в колибата му и ги погребал горе, на широката поляна до трите дъба. Запазил само тефтерчето, което намерил до сърцето на Герган, за да го предаде един ден на близките му.

Взела баба Йова тефтерчето, притиснала го до треперящите си устни, а на първото листче всички прочели: „И там, де кръвта ни млада се проля, ще нацъфтят червените цветя". Дали не беше го написал в последния миг? И колко трябва да е била силна вярата му, за да напише това! Но къде бяха червените цветя?

Баба Йова отнесе в душата си само мразовития дъх на тоя късен зимен ден, голите урви и мръсните кални потоци, които се провираха между свистящите от вятъра черни клони. Тя се поболя и пак хората не я оставиха и я пратиха на почивка, а в сънищата ѝ забродиха пак те — с простреляни сърца, замярка се самогната далечна полянка, а мъката ѝ се издигна и заседна като буца на гърлото ѝ.

След години в село се заговори, че там при партизанските могили се започнали големи строежи. Тръгна и бригада от селото. Баба Йова, като че не смееше вече да отиде. Страхуваше се от срещата с онова тъжно място.

Изтъркулиха се още няколко години и от далечния строеж пристигна вест — канеха майката на тържественото откриване на новия завод. Тоя път старицата не можеше да откаже. Кооперативният шофьор сам я откара и, когато наближиха, майката поиска сама да стигне. Скочи от камиона, поотупа черната си надиплена пола, дръпна забрадката си над пухкавата снежина на косите си, пое въздопчето от шофьора и тръгна. Сърцето ѝ ускорено се преобръщаше, спираше и пак с усилие избързваше. Баба Йова сама в тишината на сенчестите дървета потропваше с грубите си иминии по пътечката, поспираше се и учудено се оглеждаше.

Не беше ли сбъркала мястото? Защо всичко ѝ изглеждаше по новому и непознато, и хубаво? Единадесет години планинските потоци бяха препускали луди и пенливи, под шумола на вековните буки. Единадесет години пролетта беше китила и обновявала с пъстрите си дарове долинки и върхове. Единадесети път бяха прелетявали птичките. Единадесет години хората не бяха стояли и с чук и кирка бяха изглаждали стръмните урви, бяха проточили това бяло шосе, бяха издигнали ония къщички на новата гара, които се червенееха като китка макове сред зелениката на полето.

Старицата недоумяваше, мъчеше се да върне стария си спомен, но всичко отскачаше, отплесваше се и потъваше в слънчевото сияние на топлия есенен ден, в червено-жълтите багри на докоснатите от четката на есента листа, в тържественото и весело цвърчене на някакви птички, които сякаш бяха забравили, че лятото отдавна се беше изтъркулило по прашните пътища на полето.

Баба Йова неочаквано изкочи до трите дъба и се обнадежди. Тука беше мястото. Поспря се за миг до единия дъб, огдъхна си и, когато погледна напред, сгъписа се изумена. Там пред нея на поляната, от където започваше да се диплят сурова и красива планина се издигаше новият завод. Чудо, израснало като бял дворец из бялата пяна на горските потоци, из тъчкото русло на мъглата, из тихото дихание на гората. Той сякаш ѝ кимаше приветствено с многобройните си прозорци, с белите ята на гълъбите, примамваше я с музиката на високоговорителите си и червенината на знамената си. Имаше нещо приказно в блясъка на сгъкления покрив, по който слънчевите лъчи играеха и се премятаха на фона на тази златожълта есен с пролетно чистото небе и песните на прииждащите работници.

Старицата се залюля и се облегна на дъба. Очите ѝ се пълнеха с бликналата красота и се подмладяваха. Но най-чудни бяха тия червени цветя. Цялото поле около завода беше обкръжено с червени гиргини, рози и пожари. Червените цветя, за които беше мечтал Герган! Майката се задъхваше от вълнение. Не се ли лъжеха старческите ѝ очи? Цветята идваха насреща, сливаха се и прииждаха като червено море. Цветя, които бяха цъфнали от кръвта на децата ѝ...

Червеният цвят винаги бе я вълнувал и трогвал. Тя го обичаше като цвят на бунта, на смелостта и непокорния стремеж, който тика хората по пътя на подвига. Но сега тя разбра, че червеният цвят беше цвят на изобилието, на новото щастие, на радостта. Нещо огромно, прекрасно беше влетяло в душата на майката. За пръв път тревожният поток на мислите беше се успокоил и тя се обръщаше смутена, учудена под повея на тази прекрасна слънчева буря, която се беше вгурнала в гърдите ѝ с погоци от лъчи и тържествения гръм на маршовете. Старицата за пръв път широко се усмихваше, нещо в нея ѝ улекваше, като че каменната буца на мъката бе започнала да се разяжда под топлата ласка на червените цветове. Майката се обърна, за да каже нещо на някого и видя, че към нея тичаше едър, набит мъж, с рошава коса и засмени светли очи, следван от група младежи. Майката се смути, но той стигна до нея и весело раздруса ръката ѝ:

— Хайде, бе майко, рекохме къде се загуби... Добре ни дошла сега...

— Добре заварили, сине. Аз тръгнах полекичка, да поразгледам — тя напрегнато се взря в непознатия.

— Ама ти, майко, не ме познаваш, а? — смееше се добродушно той. — Хубава работа, майко. Че ние с Герган бяхме приятели, колко пъти си ни гощавала с лученичка. Хайде спомни си, де — Васката...

— Васка, сине, ами че тъй кажи, бре сине. Аз взех да недовиждам — прегърна го старицата и скри лицето си в едното му рамо.

— Е, майко, ами и ние не сме същите, посребряхме — и той се засмя, — а не поумняхме.

Майката дигна лицето си към него.

— И ти ли за тържеството, а? Къде си, как живееш?

— Аз, майко, съм си тука — като че се смути едрият мъж — кажи-речи, ние сме стопани на завода. Аз съм главен инженер. Тук сме от началото на строежа.

Майката ахна и го погледна изненадана.

— Поизучихме се, майко, — зачерви се широкото лице на Васката, като че се притесняваше да говори за себе си. — Сега не е като по-рано. Само да искаш — учи, работи — той се обърна и посочи — но аз не съм сам, тук са и другите другари, ето това е политкомисарят, — посочи той нисичък тъмнокос мъж със строго и твърдо лице. — Той е сега директор на завода, а това е Русчо — сочеше той високо, русо момче с бяло кръгло лице.

— Пастирчето — шешнеше смаяно майката...

— Пастирчето я, дето ни беше свръзката. Сега е майстор-зидар. Орденоносец ни е.

Майката нямаше време да се опомни. Тя изведнаж се намери в шумящия кръг на Гергановите приятели. Вглеждаше се в лицата им, пипаше значките и ордените им, прегръщаше ги като свои чеда. Орли, орли излязоха! И всички се бяха събрали да изградят завода, за който мечтаеха Герган и Милена. Тя се обърна и каза:

— Голяма работа сте направили сине, голяма и хубава...

Лицето на политкомисаря неочаквано трепна и той тихо каза:

— Ех, бабо Йово, те дадоха живота си, а ние един завод ли да не направим?

Той подкрепи нежно майката и всички вкупом тръгнаха към завода. А когато навлязоха в червената градина, майката попита:

— Васка, сине, бива ли да си откъсна от тези цветя?

— Откъсни си, майко, откъсни си колкото щеш.

— Не ща повече, само две китки — тя погледна цветята, погледна сияещите лица на младежите и тихичко прошепна:

— Ще ги занеса там, у нас и ще им кажа. То тъй в себе си ще им река: „Вижте, сине, вижте, майка, какви цветя са цъфнали, каква радост е бликнала там дето паднахте. Не ви посрамиха другарите".

Тя изправи снага, дръпна забрадката си назад и тръгна към завода, твърда, непоколебима и силна. Цветята я заливаха с червените си пламъци. Шумеше празнично народът. Усмихваха се ясносините младежки очи. Усмихваха се полето и по-нататък селата и градовете. Усмихваха се и очите на младежите и се радваха с техните сърца и нейните Герган и Милена. Те бяха паднали, за да отворят със смъртта си пътя на щастието. Тя беше вляла в гърдите им силата и упоритостта на своето сърце и сега виждаше, че не беше отишла напразно жертвата им. Очите на майката гледаха подмладени и избистрени веселия поток. За пръв път в гърдите ѝ се надигна и възсия огромно и могъщо удовлетворение, което пресуши изворите на тъгата ѝ и пусна към сърцето ѝ пълноструйните потоци на радостта.

От щастието, което бяха съградили целият народ и другарите на скъпите ѝ Герган и Милена, се роди и нейното ново, майчино щастие...

Милка АТАНАСОВА

ЗАДОЧНА КОНФЕРЕНЦИЯ

НАШАТА ДУМА ЗА КАЧЕСТВОТО И АСОРТИМЕНТА

От днес редакцията на в-к „Борба“ открива върху страниците на вестника ЗАДОЧНА КОНФЕРЕНЦИЯ на тема: „НАШАТА ДУМА ЗА КАЧЕСТВОТО И АСОРТИМЕНТА“. За значението и насоката на конференцията се говори в уводната статия на днешния брой.

Тук поместваме първите изказвания. Желателно е заедно е критичните бележки да се правят и предложения. Не бива да се отминават положителните страни и завоеванията в борбата за високо качество и разнообразен асортимент, като се обменя и положителен опит.

Очакваме думата на широк кръг читатели, с което те ще помогнат за производството на доброкачествени и разнообразни стоки за широко потребление.

Искам да чуя мнението на повече хора

Полезна е инициативата на редакцията да постави на страниците на вестника за широко обсъждане въпроса за качеството и асортимента на промишлените стоки. Много нередности има, които ни огорчават и които тъкмо така — чрез публична критика отдолу — могат да се отстранят, за да се задоволяват нуждите и вкусовете на трудещите се във все по-висока степен.

На нас, производствениците, всяка грешка, която уврежда качеството на продукцията, се минава за второ качество и брак. Така и трябва да бъде! Но отидем ли в магазина, продукция със същите грешки ни се предлага за първо качество. Това е система, особено с памучните платове—американ, оксфорд и други, които произвеждат габровските предприятия, бивше „Вълко Червенков“, „Васил Коларов“ и други. Безобразни колани, жаби, петна от машинно масло правят отрязъка от плат просто негоден за употреба, а магазинерът ни показва етикет с печат на началник ОТК — „първо качество“.

Преди известно време купихме награди за наши челници—комбинезони, производство на ф-ка „Буря“ в Габрово. Дадоха ни ги за първо качество. Като разпечата целофановия плик, една удостоена другарка ахна:—целият комбинезон бе буквално накъсан като дрипа! Питам, какво гледат контрольорите по качеството, кому помагат те с небрежната си работа, кого лъжат в края на краищата? Лъжат трудещите се, а това е недостойно.

Трудно можеш да намериш в магазините на Габрово мъжки потници, които да не се показват изпод горната риза, когато се разкопчее едно копче. Този въпрос е поставян пред производителя — ф-ка „Аврам Стоянов“ в Трявна, но от ръководството е последвал формален отговор: — „Такъв е стандартът на кройката“. Но какво значение има един лош стандарт пред интересите и желанията на потребителите?

Не могат ли да се правят потниците с по-големи вратни извивки? Нас в края на краищата ни интересува не стандартът, а красивият вид на облечения с дрехата човек и удобството.

Памучните комбинезони за дължина са д бри, но са много тесни горниците им. Явно е, че създателите на кройките във ф-ка „Буря“, па и в другите трикотажни предприятия, не се съобразяват с обстоятелството, че хората не са с еднаква дебелина. Затова трябва да има различие не само в ръстовете, но и в ширините на комбинезоните.

С детските дълги рипсени чорапи е нещо подобно. Ходилата отговарят на номера, но кончовете са много тесни и не можеш да ги обуеш. Работа ли е да постъпваме така, както правят някои—купуват детски и дамски чорапи и към детските ходила пришиват кончове на дамски чорапи? Ръководителите на чорапните предприятия трябва да разберат, че икономиите са хубави, когато са разумни, и да организират производство на удобни чорапи. Не краката на хората ще нагаждаме към чорапите, а производството към краката на хората.

Знайно е, че жените много търсим копринените чорапи с тъмни пети. Защо предприятията—производители не се съобразят с това и не задоволяват пазарните нужди?

Готовите горни дрехи имат за нас това значение, че са по-евтини. Но каква сметка имаме да купуваме конфекцията на шивашката ТПК „Балкан“ в Габрово, например, когато тя често ги работи големи и безформени като чували, които трябва да се преправят?

Няколко думи за детските обувки, които се произвеждат от ф-ка „Сърп и чук“ и ТПК „Здравоход“ в Габрово. Те са много слаби. Гъончетата им се повреждат още при първия дъжд и току речи за няколко дни се изтъркват. Знайно е, че децата повече късат, затова и по-здрав материал трябва да се слага на детските обувки, а не обратното, както правят предприятията — употребяват едва ли не отпадъци.

Това са само част от неблагополучията. Бих искала да чуя мнението на повече хора. Така ще помогнем за подобряване на качеството и разнообразяване на асортимента.

Анка КОСТОВА
тъкачка във ф-ка „Г. Генев“ в Габрово, отличник на МЛХП

Защо гвоздеите лесно се кривят?

Не работя много често с гвоздеи, но когато ми се е налагало да закова нещо, все ме е хващало яд, докато удариш и се изкривява. Особено пък по-дългите. Те се правят от много мека тел и ако дървото е малко по-сухо, не можеш си свърши работа. При това огромно строителство в нашата Родина всеки може да си представи колко много гвоздеи се похабяват, защото строителите не биха губили време да ги събират и изправят.

През това лято бях за известно време в село. Наложи се да купя синджир за поводи на юларите на биволците ни. Каква беше обаче изненадата ми още при първото повеждане на добитъка. Синджирят силно обива на ръцете. Това се дължи на следното: там, където отделните халки са заварявани, се е получил издатък, който е неравномерен, някъде изострен, и той именно боде на ръката. Струва ми се, че това нещо може да се избегне. Това желаят и други купувачи.

Не знам дали в нашия окръг се произвеждат тези артикули, но където и да става това, търговските организации не трябва да ги предлагат. Нужно е да бъде подобрено тяхното качество.

Рашо СТЕФАНОВ
машинист — Окол. пътно управление — Елена

Само висококачествени хранителни продукти!

Налагало ми се е да купувам салам или други колбаси от магазините на „Наркооп“ и „Градска търговия“ в Г. Оряховица. Всеки път обаче съм се питал, защо те се произвеждат в такова водно състояние. Става дума за обикновения салам и кремвиршите.

Споделих с някои от продавачите в града и на гарата. Те също се изказаха и съгласиха с мене. Те понякога дори са отказвали да получат колбаси и то обикновено произвежданите в Месокомбината в Г. Оряховица. Доставяните от друго място са били по-качествени.

Бих искал да споделя мнението си и за качеството на произвежданата от Държавен завод за захар — Г. Оряховица тахан халва. Понякога тя е толкова твърда и препечена, че по-трудно се реже и яде отколкото бялата халва.

Питам се, защо е всичко това? Нима на другарите от Месокомбината и Държавен завод за захар не е известно, че това е преди всичко храна за трудещите се, която трябва да бъде само висококачествена?

Дим. КАЛЧЕВ,
гражданин, ул. „Цар Освободител“ — Г. Оряховица

Защо няма зимни обуща?

Имам нужда от зимни обувки със затворени пети. Търся по всички магазини, но няма. Витрините и рафтовете са пълни с летни обуща, които сега не се купуват и не се носят, защото е есен и иде зима. Не съм само аз — хиляди жени и девойки в Габрово са принудени да настиват, защото са обути не по сезона.

Питам, кога ф-ка „Сърп и чук“ и ТПК „Здравоход“ ще пуснат зимни обувки? Когато настъпи пролетта ли? Производството и търговията трябва да се съобразяват с нуждите иа трудещите се.

Гроздана ДЕНЕВА
лаборантка във ф-ка „Балкан“ Габрово

Чупливи ключове

Искам да се изкажа чрез страниците на вестник „Борба“ за качеството на ключовете. Не знам от какъв метал ги изработват, но много лесно се чупят. Достатъчно е да изтървеш на нещо по-твърдо ключа, или да се позапъне в бравата и да се счупи. Доколкото ми е известно ключове се изработват в някои предприятия, кооперации и цехове на промкомбинатите в окръга. Хубаво ще бъде ако се направи необходимото за произвеждането им от по-твърд метал с оглед те да бъдат по-трудно чупливи.

Освен това, не всякога може човек да намери ключ, който да съответствува на бравата. Ето, аз два-три месеца търся подходящ ключ за една от вратите ми. Обиколих всички магазини в Г. Оряховица и Търново, но не можах да намеря. В такива случаи обикновено клиентът се принуждава да сменя бравата, което се налага да сторя и аз.

Твърде често на пазара се пускат лошокачествени секретни брави. И при тях ключовете също са от мек и лесночуплив метал.

Ганчо ТРИФОНОВ
ул. „Отец Паисий“ — Г. Оряховица

РЕЙДОВА БРИГАДА

ЛИПСВА НАПРЕЖЕНИЕ В СЕИТБАТА

Рейдова бригада, организирана по инициатива на редакцията на вестник „Борба“, направи проверка по подготовката и хода на есенната сеитба в ТКЗС в с. Добри дял — Г. Оряховско и установи следното:

Управителният съвет на стопанството е провел общокооперативно събрание, на което са приети работен план и график за отделните видове полски работи. Но все пак слабостите, които е допуснало стопанството миналата година, като ненавременно освобождаване на площите, лошо подготвени блокове за сеитба, некачествен посевен материал, пак се допускат.

Като се има предвид, че кооперативното стопанство в с. Добри дял има да извършва огромна работа в есенната сеитба, то ясно е, че трудовото напрежение трябва да бъде не по-малко от това, каквото е било през пролетната и лятната кампании. Това налага конкретно и живо ръководство, всекидневен контрол и отчетност, търсене на лична отговорност на бригадири, звеноводи и членове на управителния съвет.

Дали обаче в стопанството в с. Добри дял има това напрежение на силите, конкретно и живо ръководство на хората в есенната кампания?

Приетият от кооперативното събрание работен план не служи за ръководство, както на управителния съвет на ТКЗС, така и на бригадирите и на звеноводите. Така например срокът за прибиране на царевицата е 30 септември, като по план в прибирането й трябва да се включат 660 кооператори, а сега в прибирането, което започна едва на 27 септември, се включват до 140 кооператори, като в цялостната работа на стопанството излизат едва от 320 до 340 души. Така че близо 50 на сто от работната ръка не излиза на работа. Затова и досега са освободени от заетите от пролетници площи само 1,870 дк.

И предсеитбената оран не върви добре. От общия план за стопанството — 3,320 декара, от които 2,520 декара ще бъдат извършени с машините на МТС е изорано 1,040 декара или дневно тракторите са изоравали по 50 декара. А за завършване на предсеитбената оран в срок—5 октомври, трябваше да изорат по 246 дк дневно.

Не е по-добро положението на предсеитбената оран с добитъка. От общия план 800 декара досега кооператорите са изорали само 120 декара. Куриозен е случаят на 27 септември, когато в предсеитбената оран са участвували само 8 работни двойки, които са изорали 18 декара площ.

Още по-тежко е положението със самата сеитба. Тя според работния план трябваше да започне на 22 септември, като дневно механизаторите засяват по 360 декара. Първите площи бяха засяти обаче на 27 септември, когато трактористите засяха едва 85 декара. От целия план на стопанството 4,400 декара към 28 септември има извършена сеитба само на 431 декара, от които 85 декара пшеница, 120 декара ечемик и 226 декара ръж.

Още първия ден на сеитбата тракторът „Универсал“ със старши тракторист Гено Георгиев е стоял близо три часа без семе. Освен това не са осигурени добри прикачвачи, което налага трактористът да спира машината, за да помогне на прикачвача да насипва семето в сеялката.

Изоставането с изпълнението на плана за сеитбата е свързано и с други слабости в стопанството. Не е подготвена добре почвата за есенната сеитба. На блока, на който е правена лятна дълбока оран в местността „Доурука“, има недобре изорани краища. Освен това само на една част от него е извършено култивиране на площта и то некачествено — останали са цели хармани неорана площ. Това налага при сеитбата да се дели изкуствено блокът на две, машината да оре само едната половина и след това да засее и другата половина, което ще забави сеитбата поне с ден-два.

Механизаторите не воюват за пълно натоварване на машините. Те почват работа едва към 9 часа. Така например старши трактористът др. Гено Георгиев, след като излиза с машината си от ремонт, наново още 3 дни я доремонтирва, а засяването на 50 декара люцерна е траяло цели 3 дни. Вместо да се заеме здраво с подобряването на работата в тракторната бригада, бригадирът Иван В. Аврамов не е направил нищо, нещо повече — в най-напрегнатите дни заминава в Пловдив на панаир. Не се подсигурява на машините да орат и нощем, поради това, че тракторите „Универсал“ и „Белорус“ нямат сменни трактористи, а на „Зетора“ няма никакъв тракторист и той стои неизползуван.

Едва напоследък, когато работата значително изостана, за трактористи са изпратени комбайнерите Георги Йорданов и Стефан Влайчев.

Механизаторите са убедени от необходимостта на маршрутни и работни планове, каквито им са връчени, обаче те не работят по тях. Това е станало причина, щото старши трактористът др. Йордан Тодоров Славов да отиде на блока и да не знае какво ще работи.

В засяването на 1,050 декара ще вземе участие и работният добитък. Обаче, въпреки че сеитбата започна, конските редосеялки още не са готови, не са набавени дори и части като улуци, тяжести и др. за ремонтирването им, а бригадирите на втора, трета, четвърта и пета бригада не са издирили още къде са сеялките, за да ги почистят и ремонтират.

В тоя напрегнат сезон, когато се слага основата на добивите от житните култури, съревнование между бригадите и звената не съществува. Не се отчита и сключеният договор за съревнование със стопанството в с. Козаревец. По тая причина не се ползуват съревнователните табла по бригади и за двете села. Червените и черни дъски за похвала и лоши прояви също не се ползуват. А лоши прояви има. Така например кооператорите от втора бригада при прибирането на царевицата преизбират хубавата, която ще им се дава като аванс, а членовете на звеното на Йордан Г. Стамов правят свисла от кочани за домовете си.

Изоставането в есенната кампания в стопанството в с. Добри дял идва и от това, че организацията на работата не е много добра. Помощта, която бригадирите трябва да окажат на управителния съвет и председателя, е недостатъчна. Те не се чувствуват като организатори в кампанията. Така например бригадирът Иван Ненов не знае колко души днеска има от неговата бригада да берат царевица. Малко помагат те за убеждаването на ония кооператори, които отиват по лична работа, каквито са случаите с др. Пеню Петков, Петър Костадинов, Дончо Дойнов, които с дни не са работили в стопанството. Слаба помощ оказват членовете на управителния съвет на председателя на ТКЗС. Те не са натоварени и досега да отговарят за отделните видове работа в есенната сеитба, с изключение на един-двама от тях. Слаба е и помощта, която агрономът оказва на стопанството.

Всички тия неща идват от това, че есенната кампания не е оглавена от здравото ръководство на партийната организация. Нищо не е направил партийният секретар др. Марин Сулов след провеждане на партийното събрание за приемане на план за есенната сеитба, да види какво трябва да се направи на практика. Той не проверява какво са направили агитаторите след инструктажа, какви беседи са необходими да се проведат сред хората, какви въпроси се поставят от кооператорите, не се поставят поръчения на партийните отговорници в 5-те партийни групи.

Лоша е и отчетността на самите бригадири за извършената работа през деня. Това спъва работата на кооперативното стопанство.

Изхождайки от горните недостатъци Рейдовата бригада дава следните препоръки за подобряване на работата по есенната сеитба:

1. Управителният съвет начело с председателя на ТКЗС здраво да поемат в ръцете си ръководството на есенната кампания, изхождайки от приетия план;
2. Партийната организация и агитаторският апарат да насочат силите си за засилване на трудовото напрежение в стопанството;
3. Да се подобри съвместната работа между тракторната и полевъдните бригади;
4. Да се ръководи правилно и добре да се отчита през кампанията социалистическото съревнование;
5. Трактористите коренно да подобрят работата си, като заработят денонощно.

Рейдова бригада:
Цонка Минчева — подпредседател на ТКЗС и член на партийното бюро
Петър Колев — кооператор
Сийка Денева — окол. дописник

Новини от Мусина

Редовен гроздобер

Село Мусина, Павликенско вече навлезе в редовната беритба на десертно грозде за износ. Стопанството се отчете 100 на сто с държавната си доставка грозде. До 29 септември бе набрано 22 тона винено грозде и прекарано до избата на гара Лесичери.

Кооператорите са копали и пръскали лозята навреме и затова с радост очакват богата гроздова реколта.

С ускорен темп

Тракрорната бригада в с. Мусина, Павликенско работи добре. До 30 септември бригадата е направила 1,600 декара предсеитбена оран и е засяла 800 декара площи.

Трактористите от бригадата продължават да работят с ускорен темп.

Хр. Д. Върбанчев, дописник

Вести от окръга

СЕЛКООП ПЪРВЕНЕЦ

Първа грижа на колектива на селкоопа в с. Паисий, Г. Оряховско е непрестанното подобряване снабдяването на населението. И той постигна успехи. Навреме доставя на населението всички необходими стоки. Сега трудещите се не ходят, както по-рано да търсят необходимите им неща в града и съседните села.

Отношенията на магазинерите към клиентите са много добри. Магазините са винаги образцово подредени и добре почистени.

Благодарение на това, планът за търговията на дребно се изпълнява средно 170 на сто, а тоя за обществено хранене 110 на сто. Най-добро изпълнение на тримесечните си планове досега е постигнал магазинерът на колониалния магазин Марин Димов Пенчев.

Добра е изкупвателната дейност на селкоопа. Годишните планове за изкупуването на яйцата и говеждите кожи са преизпълнени, а тези за краве и биволско мляко — 65 на сто.

В резултат на добрата търговска и изкупвателна дейност селкоопът приключи първото шестмесечие с 13,340 лева печалба, за което му беше присъдено преходното знаме — първенец на РКС.

Наред с това постигнатият успех допринесе за нарастване доверието на трудещите се към селкоопа. Няма домакинство в селото, поне един член от което да не членува в селкоопа, а една значителна част от домакинствата участвуват с двама и повече членове.

Георги Г. Манев, дописник

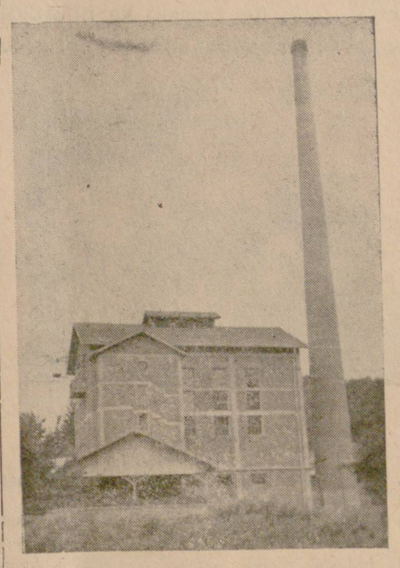

На снимката: Влязлата през тази година в строя парна централа „9 Септември“ в Габрово.

Снимка: *Вс. Пурел*

ИЗПЪЛНЯВАТ ПЛАНА ЗА ЗЕЛЕНЧУЦИТЕ

Упоритият труд на кооператорите от зеленчуковата градина на ТКЗС „Първи май“ в с. Обединение, Търновско се богато възнаграждава. При план 1,700 кг от декар, от 45 декара до сега те са набрали по 1,800 кг пипер. Очаква се пиперът да пусне по 2,000 кг от декар.

От доматите при план 3,100 кг от декар до сега е набрано по 3,000 кг. Тук се очаква да се получи по 3,300 кг.

Преизпълнява се планът и за другите зеленчукови култури.

Градинарите от сега се подготвят за зеленчуковата реколта през идната година. Всяко освободено място се наторява.

Н. Енчев, дописник

На снимката: Звеноводката от Държавното овощарско опитно поле в гр. Елена др. Анка Петрова, три пъти ударничка, изпълнява личния си план 125 на сто, в момент на бране на плодове.

Снимка: *Ст. Йорданов*

Учащите се в помощ на ТКЗС

Между учителския колектив и местното ТКЗС „Септември“ в с. Сухиндол, Павликенско съществуват дружески връзки. Учителите са на разположение на управителния съвет за изнасяне на беседи сред кооператорите, а художествените състави при училището изнасят много често литературно-музикални забави пред кооператорите. Неотдавна тези връзки се затвърдиха и с подписването на договор за шефство между профкомитета при училището и управителния съвет на стопанството.

Тази есен кооператорите се радват на богата реколта от царевица и грозде. Управителният съвет на стопанството чувствува особена нужда от помощ по прибирането им, затова учащите се приеха с радост решението на педагогическия колектив за провеждане на трудови акции в помощ на ТКЗС.

На 27 септември учениците, ръководени от своите учители, проведоха трудов ден за обелване на царевицата в кооперативните дворове. В работата бяха включени 13 паралелки. За два работни часа беше прибрана в кооперативните хамбари над 30 тона царевица.

Такива трудови акции ще бъдат провеждани и занапред. Учащите се очакват с радост да се включат и в прибирането на богатата гроздова реколта, с което ще подпомогнат своите родители и стопанството.

П. Пенчев, дописник

ПЪРВЕНЦИТЕ РАЗКАЗВАТ

ГОЛЕМИ ИКОНОМИИ НА МОТОРНО ГОРИВО

В нашето предприятие няма работник, който да не се стреми към икономично разходване на горивото, към опазване на автомобилите и удължаване на междуремонтните пробези. И името на не един първенец може да се посочи в това отношение. Такива са др. Иван Добрев, Илия Ивинов, Цанко Лалев и др.

Аз съм водач на автобус „Опел блиц“, който е в експлоатация от 1937 година. От последния му основен ремонт до днес е изминал над 145,000 км и, въпреки това, моторът му е в добро техническо състояние. Поради това съм поел задължението да измина 200,000 км без основен и среден ремонт. Основната норма за междуремонтния пробег за автобуса ми е 80,000 км. През 1954 година икономисах 2,162 литра гориво, а за осемте месеца на настоящата година — 1,374 литра.

Има икономии, които зависят много от шофьора, реализирани да речем благодарение на правилното поддържане и експлоатация на автомобила, на разработката на мотора и т. н. Но преразходът или икономията на гориво могат да бъдат обусловени и от качеството на горивото, от качеството на автомобилните масла и т. н.

Видът и качеството на горивото имат голямо значение за реализирането на икономии. Често пъти то съдържа повече сяра и смола, отколкото е допустимо. Сярата, като изгаря в моторните цилиндри, се съприкосновява с водни пари и образува серниста и сярна киселини, които разяждат металните повърхности. Смолите съдействуват за образуване на сажди в цилиндрите, заклеясване на буталните сегменти и за намаляване на ефективната мощност на автомобилния мотор, откъдето идва и нуждата от повече гориво. За да не се допуска това, когато забележа подобно нещо, аз сигнализирам своевременно пред ръководството на предприятието, за да направи съответно необходимите рекламации.

От голямо значение е и употребата на доброкачествени автомобилни масла, които освен това трябва да бъдат и подходящи за дадената категория мотор и съответното годишно време. Така например при употреба на зимно масло през лятото се идва до по-голямо сгряване, поради което се намалява компресията и се харчи повече гориво.

За да се разходва пестеливо горивото, важно условие е автомобилът да се поддържа в добро техническо състояние. Винаги внимавам автомобилът ми да е преди всичко изправен. Зная, че и най-малкият дефект в една или друга степен повишава разхода на моторно гориво. Например: загубата на компресия в някои и във всички цилиндри; неизправности или неправилна регулировка на карбураторната система; неизправна регулировка на електрозапалителната система; наслоен катар в моторните цилиндри; задръстване на смукателния тръбопровод със смолести наслоения и нагар; неизправности в охладителната система на автомобилния мотор и други са неизправности, които носят не малко преразход. Затова аз се стремя своевременно да ги отстранявам.

Неизправности в автомобилното шасиа: неправилна установка на предните автомобилни колелета; прекомерно затягане на лагерите; неправилна регулировка на спирачките; намаление налягането в гумите; пробоксуване на амбриажа; неизправности в кормилната система и други също увеличават разхода на гориво.

Всяка сутрин, преди да изляза на път, аз проверявам налягането на автогумите, като никога не ги оставям с по-ниско налягане от 5·25 атмосфери. Когато гумите са слабо напомпени се убива енергията, което от своя страна увеличава съпротивлението. А пробоксуването на амбриажа намалява предаването на мотора към диференциала, което увеличава разхода на гориво. Неизправността на кормилната уредба също така убива инерцията и съдействува за увеличаване на разхода на гориво.

За реализиране на икономии от гориво от съществено значение е изправността на електрозапалителната система.

От особена важност е и това, автомобилът да е прикрепен на един или най-много на двама шофьори. Прикрепянето спомага за опознаване на мотора и неговото по-добро пазене.

За отстраняването на всички нередности и неизправности на машината най-редовно следя навреме да се извършват профилактични прегледи ТО—1 и ТО—2. При експлоатация на автомобила следя добре и за профила на шосето.

Грижа се добре за колата си и се надявам, че ще изпълня даденото обещание да измина 200,000 км без основен и среден ремонт и да запазя успехите си по отношение на реализираните икономии на гориво.

Нено ДОЙНОВ
стохилядник, „най-добър в професията“ при СП „Комунален транспорт“ — Габрово

ТРИБУНА НА ЛЕКАРЯ

ПРОТИВ ЗЪБНИТЕ ЗАБОЛЯВАНИЯ

Забният кариес е най-разпространеното заболяване, което засяга твърдите тъкани на зъба. За появяването на зъбния кариес, наред с редица други фактори, голяма роля играе и местното влияние на микробите и киселините в устната кухина. При намалена, по една или друга причина, устойчивост на организма това влияние надделява и се идва до разрушаване на твърдите зъбни тъкани. Кариесът, засягайки последователно емайла и дентина на зъба, прокарва проход за микробите до нерва (пулпата) на зъба. След заболяването на нерва, при небрежност от страна на страдащия, може да се дойде до редица усложнения, засягащи често сърцето, ставите, бъбреците и други важни органи. Зъбният кариес е разпространен много.

Друга, също много разпространена болест, която срещаме в устната кухина е амфодонтозата (парадентозата, алвеоларната пиорея). Това е болест, която засяга венеца на зъба, костта от челюстта, в която е поместен коренът на зъба и въобще всички ония тъкани известни под името „амфодонт", които задържат здраво зъба в челюстта. При амфодонтозата, ако не се вземат своевременно мерки, се идва почти винаги до разклащане и изпадане на зъбите. Тая болест, която има много тежки последствия, започва твърде често с обикновено възпаление на венците, на което в повечето случаи се гледа с пренебрежение. В нормално състояние венецът трябва да бъде розов, да е твърд, добре опънат и да не се отделя от шийката на зъбите. Всяко отклонение от това състояние показва венечно заболяване.

Голямото разпространение и тежките последствия на зъбния кариес и на амфодонтозата трябва да ни накарат сериозно да се замислим върху средствата за запазване на зъбите.

Здрави зъби може да има само в здрава и чиста уста. Замърсената устна кухина допринася за бързото загниване на хранителните остатъци в нея. В замърсената уста намират благоприятна почва за развитие и микробите. Всичко това при намалена устойчивост на организма, влияе за появата както на зъбен кариес, така и на венечни заболявания.

Ясно е, че една от първопричините на тия заболявания трябва да търсим в занемарената хигиена на устата и зъбите. Следователно, важно предпазно средство срещу тия заболявания е поддържането на добра хигиена в устната кухина. Необходимо е зъбите да се почистват след всяко хранене с четка и паста за зъби. Почистването с четката да се извършва внимателно, като се премахват всички остатъци от храната. След почистването на храната устата да се промие няколко пъти чрез енергично жабурене с вода. Много важно и наложително е грижливо и пълно да се извърши почистването на зъбите и устата вечер, след вечеря, преди лягане.

Задължителното вечерно почистване на зъбите и устата трябва да бъде съпроводено с лек масаж на венците в продължение на 1 — 2 минути. Извършване на масаж на венците се налага от факта, че храната, която ежедневно поема всеки от нас, е изобщо мека, кашава. При сдъвкването на храната, което става без особени усилия, венците се дразнят съвсем слабо и приливът на кръв в тях е недостатъчен. Ето защо, за да запазим венците си здрави, необходимо е да поддържаме прилива на кръв в тях по изкуствен начин. А това се постига с масажа. Чрез него кръвоносните съдове се разширяват, от което последва прясно и по-силно нахлуване на кръв във венците, а това осигурява подоброто им хранене. Най-доброто средство за масаж на венците е триенето им с пръст, увит с памук, натопен с 30 на сто алкохол (смес от две части вода и една част чист спирт 95°).

Преди прилагането на масажа на венците, като предпазно средство, налага се основно почистване на зъбния камък от зъболекаря. При наличието на рани (язвички) в устата, при изтичане на гной от венците и други болестни явления в устата, масажът не бива да се прави. В такъв случай трябва да се потърси зъболекаря.

Ако желаем да запазим зъбите и венците си здрави, необходимо е да добием навик редовно да почистваме зъбите и устата си. Наложително е наред с това да привикнем ежедневно да правим масаж на венците по указания начин.

Анко ПОМАДОВ, зъболекар

ДЕТСКИ ПАРАЛИЧ

Детският паралич е остра заразна болест, от която заболяват децата предимно в ранна възраст. Причинител на заболяването е вирусът на детския паралич. Издръжливостта му във външната среда е доста голяма. В хранителни продукти — масло, мляко, вода и др. — при обикновена температура може да се запази със седмици. Той се разрушава бързо от повечето дезинфекционни средства (хлорна вар, калиев хиперманганат, кислородна вода и др.). Слънчевите лъчи и ултравиолетовите лъчи го убиват бързо.

Вирусът на детския паралич се пренася от болни, прекарали болестта и здрави бацилоносители. Инфекцията попада в човешкия организъм чрез пръски в носоглътката и по-често с инфектирана храна в стомаха и червата. Смята се, че ролята на мухите в пренасяне на заразата е голяма. Епидемии от заболяването се срещат най-често в лятно-есенните месеци — юли, август и септември. Това се обяснява с голямата консумация на плодове и зеленчуци, което увеличава вероятността за зараза при недостатъчно почистване, а от друга страна с често наблюдаваните по това време стомашно-чревна заболявания, при които се уврежда лигавицата на стомаха и червата и се улеснява навлизането на вируса.

Инкубационният период на детския паралич е обикновено от 7—15 дни, но може да се колебае и в граници от 1 — 35 дни. Болестната картина е доста разнообразна. Заболяването започва в едни случаи остро, в други постепенно. В едни случаи у заболелите се явяват признаци на възпаление на дихателните пътища—кашлица, хрема, кихавица, зачервени очи, ангина, възпаление на носоглътката, бронхит. В други случаи на преден план са стомашно-чревните оплаквания: болки в корема, гадене, повръщане, липса на апетит, запек или диарии с рядки лошо миришещи изпражнения, в някои случаи даже със слуз и кръв.

Обикновено, след като болният е имал едно или друго от горните оплаквания, общото му състояние се подобрява. След три-четири, а понякога повече дни, температурата отново се покачва и настъпват парализи на крайниците. Често без поява на предварителни оплаквания детето се събужда сутрин с парализирани крайници. Това са така наречените атипични форми на болестта, които се откриват трудно и стават причина за незабелязано разпространение на болестта. Получените парализи траят различно време в зависимост от тяжестта им. Понякога, при по-леки случаи, още след няколко дни започва подобрение, което е най-силно в първите дни.

След боледуване от детски паралич, независимо от формата на заболяването, се получава невъзприемчивост към повторно заболяване.

Детският паралич представлява все още страшен бич за човечеството, тъй като ефикасно лечение против него още не е открито и главно поради неговите последствия.

Затова при всеки съмнителен случай родителите трябва да се отнасят до лекар-специалист.

Д-р Кирил П. МАНОИЛОВ

ЕПИДЕМИЧЕН МЕНИНГИТ

Епидемичният менингит е остра заразна болест, при която се засягат мозъчните обвивки. Причинява се от микроб, наречен менингокок, който се намира по лигавицата на гърлото и носоглътката, а при заболяване—и в кръвта и гръбначно-мозъчната течност.

Най-често боледуват децата до 10 годишна възраст. Обикновено болестта има сезонен характер. Както единичните случаи, така и епидемиите се явяват повече в края на зимата и началото на пролетта. Най-много заболявания има през месеците март и април. Това нещосе обяснява с почестото срещане на различните простудни заболявания през този период: хреми, ангини, бронхити и др. Смъртността от тази болест е голяма и особено при децата.

Източник на заболяването е обикновено човекът. Предаването на заразата става при пряк контакт, чрез пръските, които се отделят при кашляне или разговор. Косвеното предаване чрез предмети или дрехи става трудно, понеже причинителят е малко устойчив и бързо умира във външна среда. Носители на заразата са не само болните, а и здравите хора, които без да боледуват носят микробите, причинители на болестта и ги разсейват. Здравите носители са по-опасни за появата на епидемия. От менингит заболяват малко хора от тези, които са заразени, понеже много хора са получили невъзприемчивост (имунитет) от самото бацилоносителство, без сами да са боледували. От заразените боледуват тези, на които организмът е повече заслабнал и е с намалени защитни сили. Невъзприемчивост към второ заболяване получават и тези, които вече са боледували един път от епидемичен менингит.

По своята същност заболяването представлява гнойно възпаление на обвивките на мозъка. Започва бурно, обикновено 2—4 дена след заразяването, с висока температура, силно главоболие, повръщане и треска. Тези признаци не са характерни и са подобни на признаците, които имаме при простудно заболяване. Скоро след това се явяват признаци, които са характерни за заболяване от епидемичен менингит: скованост в шията, главата е отметната назад, тялото може да се извие като дъга. Има форми от болеста, които са по-леки, а има и форми които могат да завършат със смърт, даже за един ден. Разпознаването на болестта, ако няма характерни признаци, е много трудно и затова се правят лабораторни изследвания, особено на гръбначно-мозъчната течност. По време на боледуването могат да се явят усложнения и да се стигне след оздравяването до глухота, слепота, заболявания на сърцето, на бъбреците и др.

Заболяването е тежко и продължително. Днес смъртността е намалена, благодарение на нови лечебни средства. Предпазването от болестта изисква болният да се изпрати в болницата. Трябва да се търсят здравите бацилоносители. Препоръчва се използването на дезинфекционни течности за изплакването на устата или правенето на гаргара. По времето, когато най-често се срещат заболяванията се изисква по-голямо внимание към всички простудни заболявания с оглед откриването на най-леките или скрити случаи.

Д-р Гавраил Хр. НИКОЛОВ

Те поливаха само едно лято

Когато е писал настоящия си материал нашият дописник др. Петко Спирдонов си е спомнил гледания преди известно време филм „Тя танцува само едно лято". Разбира се, сюжетът на този материал е коренно различен. Докато във филма ние се възхищавахме от искрената любов между двама млади, за които различията в материалното състояние не беше причина да се обичат, тук положението е противоположно.

Въпреки всички тръбички, щитове и саваци — разхвърлени из блоковете на селата Дичин и Водолей, Търновско да са собственост на ТКЗС, никой не се погрижва за тяхното прибиране. В тях се препъват бригадири, звеноводи, даже и председателите, но нали въпросните тъжители не могат да говорят, затова още стоят в безмилост. Те винаги гледат реално и като че ли ще ви проговорят: „Ние сме годни и можем да бъдем полезни през следващата година" и „Не искаме да поливаме само едно лято".

Дано поне сега ръководителите ги разберат.

ЩЕ СТАНЕ...

Др. Пенчо К. Илиев от с. Харачери, Габровско е бил през 1954 г. на работа 10 месеца в СП „Жилфонд" в гр. Габрово. Поради закриване на строителния сезон на 12 декември бива освободен от работа, а и до сега не е получил необходимото си възнаграждение.

Ще стане, рекъл директорът,
но трябва да почакаш,
на теб ще видим сметката,
не трябва тъй да бързаш!

Уволнен бе набързо ти,
не си ли благодарен?

Какво, че времето лети,
не си за нас забравен!

Комисия това съм аз,
ще слушаш що говоря,
закон, права — във всеки час
са в мойта власт и воля!

И. Ч.

Стихове за срама на крадеца

Пеню Недялков Иринов от с. Върбовка, Павликенско е заловен сред полунощ да краде грозде от лозето на ТКЗС.

Четох тези дни писмо горчиво.
От Върбовка пишат със протест,
че открили в общата си нива
похитител с загубена чест.
Тъмна нощ била. Пеню впрегнал коня.
И с каруца в общия имот
грабил той — престъпно там на воля —
грабил да се храни с чужда пот.
Селяните скоро подразбрали
кой краде от честния им труд.
Всички разгневени се събрали
и престъпника бил оплют.

Н. Д.

КАЖЕТЕ ВИЕ!

Училищният двор в с. Кормянско, Севлиевско се е обърнал в пасище на овци, кози и др. животни.

Кому е нужен този двор —
на децата
или стадата,
които блеят цял ден в хор?

Условия прекрасни има,
растат безброй
там бодлите,
а овцете и козите
свободно влизат
през вратите.

И кой ще има оня зор
да каже „Стой!"
Че този двор
не е обор!

Ив. Чавдаров

ФИЗКУЛТУРА И СПОРТ

ФИЗИЧЕСКАТА КУЛТУРА В ПОМОЩ НА УЧАЩИТЕ СЕ

Слънчевият диск се показва бавно зад далечните хълмове и първите му лъчи проясняват зачервения хоризонт на изток. Дочуват се звуци от овчарски рог. Село Стражица, Г. Оряховско заживява с новия ден.

В тази ранна утрин, както винаги, учениците от Стражишката смесена гимназия бързат за училище. Те вървят на групи и разговарят за уроците, за ученическия си живот.

Преди да удари звънецът, според установената вече традиция, те се строяват в прави редици и застанали мирно, очакват командата на преподавателя по физкултура др. Захариев. Утринната гимнастика ободрява, освежава тялото, активизира. Започват упражненията. Акордеонистът Емил Парашкевов ни води под такт с хубава мелодия. Дружно и красиво извършват упражненията всички. Така — до пълно раздвижване.

Първият звънец бие. Учениците и ученичките навлизат в класните стаи бодри и жизнерадостни. Физическата култура им помага да учат по-активно.

Д. Димитров, ученик

ФУТБОЛНИ СРЕЩИ

В редица селища на окръга на 20 и 21 септември се състояха футболни срещи. В с. П. Тръмбеш, Търновско се състоя приятелски футболен мач между отборите на ДСО „Червено знаме" — Търново и „Урожай" П. Тръмбеш. Гостите играха по-упорито и мачът завърши с 4 : 2 в тяхна полза.

В с. Г. Сливово, Павликенско се срещнаха в дружелюбна игра местният „Урожай" и съименникът му от с. Бутово. Домакините победиха с резултат 6 : 0 при много по-издържана и красива игра. Вечерта ръководството на физколектива уреди другарска вечер, на която се размениха мисли и се дадоха препоръки за по-нататъшното укрепване на отбора.

Интересна футболна среща се състоя и в с. Лесичери, Павликенско между местния „Урожай" и местния „Ударник". По-добре се представи отборът на „Урожай" и играта завърши с резултат 1 : 0 в негова полза.

(По дописки на: С. Пенчева, П. Деливлаев и Занев—Русев)

РАЙОНЕН КООПЕРАТИВЕН СЪЮЗ — ТЪРНОВО

Районен кооперативен съюз — гр. Търново
ОБЯВЯВА
на гражданите от гр. Търново, че разполага с големи количества
цимент, от най-високо качество марка „400", букови дъски и бичмета от всички видове.
Продажбата се извършва направо на гражданите от склада за строителни материали на севлиевското шосе.
ГРАЖДАНИ!
Набавете си необходимите количества строителни материали.
1—1 **От управлението на съюза**

СЪОБЩЕНИЕ

Наркооп — гр. Елена съобщава, че от 20 до 31 октомври 1955 г. ще извърши подмяната на всички купончета за
ХЛЯБ ИШЛЕМЕ
намиращи се в трудещите се, срещу предаване на нови с различен цвят купончета.
Срокът е фатален. Поканват се всички граждани притежаващи купончета за хляб ишлеме да го спазят.
1—1 **Наркооп „Напред" — Елена**

(3)

Превод: Вс. ПУРЕЛ

— При нас той беше, като че ли, през 1943 година? — попита Саблин и започна да оглежда на ум всичките си сътрудници, на които би могло да се поръча единоборството с такъв опасен противник.

— Да, през време на войната — потвърди Осипов, припомняйки си колко безсънни нощи му струваше ловът на Призрака в онези години. — Той тогава работеше за АБВЕР — фашисткото военно разузнаване и за съжаление му се удаде да се изплъзне безнаказано от нас, макар вече да бяхме напипали следите му. Той и тогава бе почти в същите места, както и сега. По отъпкана пътечка върви. Може би и запознанство с тоз - онзи е завързал по онова време. . .

— Всичко е възможно — замислено се отзова Саблин. — Е, а Мухтаров, значи, е трябвало да предаде на този Призрак нова радиостанция и да постъпи в негово разпореждане?

— Да, ако само Призракът и Жанбаев са едно и също лице — уклончиво отвърна Осипов.

— Е, а още какво сполучихте да разгадаете?

— Сполучихме да разгадаем системата на шифровете: стария, с който Жанбаев, изглежда, за сега още държи връзка, и новия, който Мухтаров е трябвало да му предаде при среща. Разрешете да доложа това малко по-късно? Предполагам също, че Мухтаров е потрябвал на Призрака като опитен радиотехник. Изглежда Мухтаров е бил длъжен да се представи на Призрака с онези документи, които ние намерихме у него при обиска. Ето ги.

Осипов сложи на масата паспорт на името на Мухтаров Таир Александрович, роден в Алма-Ата през 1920 година и удостоверение за самоличност, свидетелстващо, че той е работник при Алма-Атинския исторически музей.

Генералът прегледа внимателно всичко и, като стана, бавно се разходи из кабинета. Задачата все още му се струваше твърде сложна, не до края обмислена.

— Все пак, ние нямаме пълна увереност, че ще имаме работа именно с Призрака,— каза най-после той.

— Абсолютна нямаме, разбира се, но вероятността е значителна — с обичайната си предпазливост отговори Осипов. — Съди сам: от показанията на неотдавна разкрития от нас международен агент е известно, че Призракът е спуснат от самолет в Средна Азия, приблизително в района на Аксакалск. В този район ние засичаме нелегален предавател и разшифроваме радиограма със съобщение за изпращане помощник на някакъв си агент. Хващаме следите на този помощник, който пътува с влака от Москва за Аксакалск. Установяваме, че той носи радиопредавател за своя шеф нова система шифър, тоест именно онова, за което се съобщава в заловената шифрограма. Узнаваме също, че той се е насочил към адрес, който действително съществува в Аксакалск.

— Но прощавай — с нетърпеливо движение на ръката си Саблин спря Осипов. — Нима улица „Чапаев" има само в Аксакалск?

— Аз специално правих справки — спокойно отговори Осипов. — Оказа се, че в цяла Аксакалска област улица „Чапаев" има само в самия Аксалалск. Но това още не е всичко. В околностите на Аксалалск работи археологическа експедиция на Казахската академия на науките. Твърде възможно е, че Призракът под легалното име на някой си изтоковед Жанбаев участвува именно в тази експедиция. Ти нали и сам, струва ми се, допускаш, че Призракът може да се представя за историк-изтоковед? Спомни си и за удостоверението за самоличност на Мухтаров, което говори за неговата принадлежност към Алма-Атинския исторически музей. Има и още едно обстоятелство, за което вече ти говорих: Призракът е бил именно в тези места през време на войната. Смятам, че Жанбаев и той са едно и също лице. Да се допусне, че в един и същ район едновременно работят двама крупни шпиони, е просто невероятно.

Доводите на Осипов се струваха на генерала убедителни, но той не бързаше да ги приеме. Едва след няколко минути генералът втренчено погледна Осипов и забеляза:

— Да допуснем, че всичко е именно така. Кому би предложил ти в такъв случай да се превъплъти в Мухтаров, за да се опита под негово име да се добере до самия Призрак?

— Въпросът не е от леките—замислено се отзова Осипов. — Трябва да се помисли: та нали напълно вероятно е, че на Жанбаев могат да бъдат известни някои сведения за Мухтаров — за външността му, например?

— Какво пък може да знае той за неговата външност? — запита Саблин, вземайки от масата удостоверението за самоличността на Мухтаров. — Едва ли са могли да доставят на Призрака фотография на Мухтаров. Това трябва смело да се изключи. Значи, само кратка характеристика по радиото. Има ли той някакви „особени белези"?

— Нали прекрасно ти е известно, че на тайните агенти не се полага да имат такива? — отговори полковникът и също погледна фотографията на Мухтаров, прилепена към удостоверението за самоличност. — На Призрака биха могли, може би, да съобщят само ръста на Мухтаров, цвета на очите му, на косата.

— Е, и кого все пак ти би набелязал за негови двойници? — отново попита Саблин.

— Климов бива или капитан Гунибеков — отговори Осипов, мислено представяйки си външния облик на всеки от назованите от него сътрудници.

— Ти изхождаш само от външните данни — недоволно се намръщи генералът, спирайки се пред полковника:

—Познавам аз и тоя и оня. Не ще имат сила да се справят с такъв противник. Тук е нужна значително по-голяма опитност. А какво ще кажеш за майор Ершов?

— За Ершов? — очуди се полковникът.

— Да, да, за Ершов?—като повиши леко тона си, потвърди генералът. — Зная, че с него не се разбирате твърде, но аз имам за него друго мнение. Ершов има голям опит още от времето на Отечествената война. Полковник Астахов винаги даваше добри отзиви за него. При тебе, наистина, той малко се вкисна, но за това ти сам си виновен: не го използваш там, дето трябва.

— Добре — като помълча малко, се съгласи Осипов, — да допуснем, че маойр Ершов наистина притежава всички качества, които са необходими за изпълняване на тази трудна задача. А външността? Пък за приблизително външно сходство не би следвало да се забравя.

— Приблизително сходство, според мен, също има — стоеше на своето Саблин. — Ръстът е почти същият, цветът на лицето — същият, мургав от загар и очите — черни. . .

— А изразът на лицето?—Осипов пресече Саблин. — Той има изразително лице на артист за характерни роли, или как там това се казва у театралните деятели! Ех, ти, Иля Илич! Ершов на всички се набива в очите. А на всичко отгоре и мустаци.

— Е, мустаците могат да се обръснат — спокойно възрази Саблин. — За актьорите пък ти на място спомена. Добрият контраразузнавач трябва да бъде и актьор и да умее да се превъплъщава. А Ершов аз считам за добър контраразузнавач. За делото той ще се вживее в ролята на Мухтаров.

Като забеляза, че Осипов пак се готви да възрази, генералът се намръщи и добави почти официално.

— Така че, Афанасий Максимович, на тази работа ние ще назначим Ершов. Такова ми е решението и повече да не се връщаме към този въпрос. . . А сега ето що трябва да се реши — Саблин отново седна до масата: — Как да постъпи Ершов при среща с Призрака? Мисля, че Ершов ще трябва да го арестува само в онзи случай, когато има в ръцете си безспорни доказателства за шпионската дейност на Призрака. Засега нали ние нямаме нищо такова, което бихме могли да му предявим в качество на обвинение?

— Да, всичко или не е много значимо, или е твърде остаряло — отвърна Осипов, вадейки от бюрото папка, в която бяха събрани материалите за Призрака. — Пък такава международна знаменитост трябва, разбира се, да се арестува с веществени доказателства, за да бъде и възмездието според заслугите. Задачата не ще бъде лека.

— Трудна — съгласи се Саблин и добави: — затова и предлагам да се възложи тази задача на майор Ершов. Аз вярвам в този човек.

МАЙОР ЕРШОВ Е В ЛОШО НАСТРОЕНИЕ

Днес, въпреки почивния ден, настроението на майора бе лошо, както впрочем, и през всичките дни напоследък. Ето вече втори час той лежеше на канапето, без да има желание нито за сън, нито за четене. Пък и някак не му се и мислеше. Мислите бяха дребни, случайни, подскачащи като врабците отвъд прозореца, които така внимателно и напрегнато наблюдаваше любимият кот на майора — Димка.

Дори телефонът днес дразнеше Ершов и той го изключи.

Не му харесваше твърде на майора работата в отделението на полковник Осипов. Не бе навикнал той към такава работа. Скучно беше да се изучават чуждите донесения, да се води преписка, да се дават указания като се съгласува едва ли не всяка дума с придирчивия и педантичен полковник. Той си припомняше времето, когато служеше с капитан Астахов при генерал Погодин. Ето това бе истинска работа, пълна с опасност и напрежение на всички духовни и физически сили.

Дойде му на ум интересната операция, когато им се удаде да разнищят дяволски тънка система на шпионажа на немските фашисти с помощта на телевизионна уредба.

Оттогава Астахов бързо започна да се издига. Казват, сега е полковник някъде. Ех, с него пак да се поработи! Припомниха се и още по-отдалечени времена, когато Ершов завърши курсовете за младши лейтенанти. Той тогава току-що усвояваше командирския език и с удоволствие прие командата над взвод млади необучени войници. Сам се занимаваше с тях по строева подготовка, като не предоверяваше това дело на своя помощник, стария опитен ветеран, старши-сержант от свърхсрочно служещите.

(Следва)

Гл. редактор: Хр. Ст. Консулов

АДРЕС НА РЕДАКЦИЯТА: Вестник „Борба"—Търново, ул. „Васил Левски" № 11. ТЕЛЕФОНИ: Гл. редактор—24-58; зам. гл. редактор и секретар—25-26; отдели—24-59 и 25-27; кореспондентски отдел—31-41 и домакинство и канцелария 32-59
ПЕЧАТ: Държ. печатно предприятие „Димитър Найденов" — Търново, ул. „Васил Левски" № 13, тел. 24-89.